Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá rozšírená komora)

z 10. novembra 2021 *

„Arbitrážna doložka – Civilný medzinárodný personál medzinárodných misií Európskej únie – Prijatie do zamestnania na zmluvnom základe – Po sebe nasledujúce pracovné zmluvy na dobu určitú – Žiadosť o rekvalifikáciu všetkých zmluvných vzťahov na zmluvu na dobu neurčitú – Žaloba o náhradu škody zo zmluvnej zodpovednosti – Žaloba o mimozmluvnú zodpovednosť“

Vo veci T-602/15 RENV,

Liam Jenkinson, bydliskom v Killarney (Írsko), v zastúpení: N. de Montigny, advokátka,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Vitro a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

Európskej komisii, v zastúpení: B. Mongin, D. Bianchi a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia,

Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), v zastúpení: S. Marquardt, R. Spáč a E. Orgován, splnomocnení zástupcovia,

a

Eurlex Kosovo, so sídlom v Prištine (Kosovo), v zastúpení: E. Raoult, advokátka,

žalovaným,

ktorej predmetom je po prvé jednak návrh založený na článku 272 ZFEÚ na zmenu kvalifikácie všetkých pracovných zmlúv žalobcu na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú a jednak na získanie náhrady zmluvnej ujmy, ktorú z tohto dôvodu údajne utrpel, a po druhé návrhy založené na článkoch 268 a 340 ZFEÚ smerujúce k spochybneniu mimozmluvnej zodpovednosti Rady, Komisie a ESVČ, prípadne misie Eulex Kosovo,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá rozšírená komora),

v zložení: predseda M. Van der Woude, sudcovia V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl (spravodajkyňa) a I. Nõmm,

tajomník: L. Ramette, referent,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní, ktoré sa konalo 8. júla 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobca, pán Liam Jenkinson, írsky štátny príslušník, bol najprv zamestnaný od 20. augusta 1994 do 5. júna 2002 na základe opätovne uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú (ZDU) Pozorovateľskou misiou v Juhoslávii, ktorá bola zriadená memorandom o porozumení podpísaným v Belehrade 13. júla 1991 a ktorá bola v tom čase označená ako „Pozorovateľská misia Európskeho spoločenstva (ECMM)“ a následne premenovaná na „Pozorovateľská misia Európskej únie (EUMM)“ jednotnou akciou Rady 2000/811/SZBP z 22. decembra 2000 o Pozorovateľskej misii Európskej únie [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 328, 2000, s. 53). Mandát ECMM a neskôr EUMM bol viackrát predĺžený, naposledy jednotnou akciou Rady 2006/867/SZBP z 30. novembra 2006, ktorou sa predlžuje a mení a dopĺňa mandát Pozorovateľskej misie Európskej Únie (EUMM) (Ú. v. EÚ L 335, 2006, s. 48), do 31. decembra 2007.

2 Následne bol na základe opätovne uzatváraných ZDU zamestnaný od 17. júna 2002 do 31. decembra 2009 Policajnou misiou Európskej únie v Bosne a Hercegovine (EUPM), ktorá bola založená jednotnou akciou Rady 2002/210/SZBP z 11. marca 2002 o Policajnej misii Európskej únie (Ú. v. ES L 70, 2002, s. 1; Mim. vyd. 18/001, s. 278). Mandát EUPM bol viackrát predĺžený, naposledy rozhodnutím Rady 2011/781/SZBP z 1. decembra 2011 o Policajnej misii Európskej únie (EUPM) v Bosne a Hercegovine (Ú. v. EÚ L 319, 2011, s. 51), do 30. júna 2012.

3 Napokon bol žalobca zamestnaný misiou Eulex Kosovo od 5. apríla 2010 do 14. novembra 2014, a to na základe jedenástich po sebe nasledujúcich ZDU uzavretých, pokiaľ ide o prvých deväť, s vedúcim misie Eulex Kosovo a, pokiaľ ide o posledné dve, so samotnou misiou (ďalej len „jedenásť ZDU“). Misia Eulex Kosovo bola založená jednotnou akciou Rady 2008/124/SZBP zo 4. februára 2008 o misii Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (Ú. v. EÚ L 42, 2008, s. 92). Táto jednotná akcia bola viackrát predĺžená, konkrétne do 14. júna 2016 rozhodnutím Rady 2014/349/SZBP z 12. júna 2014, ktorým sa mení jednotná akcia 2008/124/SZBP (Ú. v. EÚ L 174, 2014, s. 42).

4 V priebehu desiatej ZDU uzavretej s misiou Eulex Kosovo, ktorá sa vzťahovala na obdobie od 15. júna do 14. októbra 2014, bol žalobca listom vedúceho misie Eulex Kosovo z 26. júna 2014 (ďalej len „list z 26. júna 2014“) informovaný, že v dôsledku rozhodnutia o reštrukturalizácii misie Eulex Kosovo prijatého členskými štátmi 24. júna 2014 bolo pracovné miesto, ktoré zastával od svojho zamestnania v rámci misie, po 14. novembri 2014 a zrušené a že v dôsledku toho sa jeho zmluva po tomto dátume neobnoví. Jedenásta a posledná ZDU bola teda uzatvorená medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo na obdobie od 15. októbra do 14. novembra 2014 (ďalej len „posledná ZDU“).

5 S výnimkou poslednej ZDU všetky ZDU uzavreté žalobcom v súvislosti s jeho činnosťami v misii Eulex Kosovo obsahovali arbitrážnu doložku uvádzajúcu belgické súdy. Pokiaľ ide o poslednú ZDU, tá vo svojom článku 21 na základe článku 272 ZFEÚ obsahuje arbitrážnu doložku uvádzajúcu súd Európskej únie pre akýkoľvek spor týkajúci sa zmluvy.

II. Konania na Všeobecnom súde a Súdnom dvore

6 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. októbra 2015 podal žalobca túto žalobu proti Rade Európskej únie, Európskej komisii, Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), ako aj misii Eulex Kosovo.

7 Všeobecný súd, ktorý rozhodol uznesením z 9. novembra 2016, Jenkinson/Rada a i. (T-602/15, ďalej len „pôvodné uznesenie“, EU:T:2016:660), o námietkach neprípustnosti vznesených žalovanými, vyhlásil, že zjavne nemá právomoc rozhodnúť o prvých dvoch hlavných žalobných návrhoch a zamietol tretí žalobný návrh, uvedený subsidiárne, ako zjavne neprípustný. V dôsledku toho zamietol žalobu v celom jej rozsahu.

8 V nadväznosti na odvolanie podané žalobcom proti pôvodnému uzneseniu Súdny dvor toto uznesenie zrušil rozsudkom z 5. júla 2018, Jenkinson/Rada a i. (C-43/17 P, ďalej len „rozsudok o odvolaní“, EU:C:2018:531), pričom vec bola vrátená Všeobecnému súdu.

9 V nadväznosti na rozsudok o odvolaní bola podľa článku 217 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu žalovaným stanovená lehota na podanie vyjadrenia k žalobe.

10 Samostatnými podaniami, ktoré Komisia predložila 31. októbra 2018 a ktoré Rada a ESVČ predložili 19. novembra 2018, títo účastníci konania vzniesli námietky neprípustnosti.

11 Misia Eulex Kosovo podala vyjadrenie k žalobe 19. novembra 2018.

12 Dňa 28. januára 2019 žalobca predložil svoje pripomienky k námietkam neprípustnosti Rady, Komisie a ESVČ.

13 Dňa 5. februára 2019 žalobca podal repliku.

14 Listom podaným do kancelárie 12. februára 2019 žalobca v súlade s článkom 66 rokovacieho poriadku požiadal o vynechanie určitých osobných údajov voči verejnosti (okrem krajiny bydliska) uvedených v prílohe 2 repliky.

15 Misia Eulex Kosovo 21. marca 2019 podala dupliku.

16 Uznesením prvej komory z 29. marca 2019 bolo konanie o námietkach neprípustnosti spojené s konaním vo veci samej. Následne Rada, Komisia a ESVČ podali vyjadrenia k žalobe.

17 Dňa 18. júna 2019 žalobca požiadal o povolenie podať repliku s cieľom odpovedať na vyjadrenia Rady, Komisie a ESVČ k žalobe. Tento návrh obsahoval aj návrh na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania smerujúceho k tomu, aby bola Komisia vyzvaná predložiť kópiu zmluvy, ktorú podpísala s rôznymi vedúcimi misie Eulex Kosovo (alebo aspoň vedúcim misie, ktorý bol vo funkcii od októbra do novembra 2014).

18 Dňa 21. júna 2019 prvá komora rozhodla, že nepovolí podanie takej repliky. Okrem toho, keďže Komisia 9. júla 2019 predložila kópiu zmlúv, ktoré podpísala s vedúcimi misie, ktorí boli vo funkcii v období od 15. júna 2014 do 14. júna 2015, nebolo potrebné zaujať stanovisko k opatreniu na zabezpečenie priebehu konania, ktoré požadoval žalobca. Žalobca predložil svoje pripomienky k uvedeným zmluvám v stanovenej lehote.

19 Dňa 6. septembra 2019 na návrh sudkyne spravodajkyne Všeobecný súd (prvá komora) prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania (ďalej len „prvé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania“), spočívajúce jednak v získaní pripomienok žalobcu k určitým informáciám a dokumentom uvedeným v duplike alebo v jej prílohe a jednak k írskej právnej úprave za predpokladu, že sa uplatní v rámci tohto sporu. Žalobca odpovedal na otázky položené v rámci vyššie uvedeného opatrenia na zabezpečenie priebehu konania v dvoch fázach, a to 16. septembra 2019 a potom 27. septembra 2019.

20 Listom doručeným do kancelárie 27. septembra 2019 žalobca v súlade s článkom 66 rokovacieho poriadku požiadal o anonymizáciu všetkých osobných, rodinných, finančných a daňových údajov uvedených v rôznych formulároch, ktoré predložila misia Eulex Kosovo, ako aj v prílohe 2 odpovede zo 16. septembra 2019 na prvé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania.

21 Z dôvodu čiastočnej obmeny Všeobecného súdu bola táto vec pridelená novej sudkyni spravodajkyni zasadajúcej v druhej komore.

22 Všeobecný súd podľa článku 28 svojho rokovacieho poriadku na návrh druhej komory 16. januára 2020 rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

23 Rozhodnutím z 21. januára 2020, keďže jednému členovi rozhodovacieho zloženia vznikla prekážka vo výkone funkcie sudcu, predseda Všeobecného súdu sa podľa článku 17 ods. 2 rokovacieho poriadku určil za sudcu na doplnenie rozhodovacieho zloženia.

24 Dňa 13. marca 2020 Všeobecný súd (druhá rozšírená komora) na návrh sudkyne spravodajkyne prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania (ďalej len „druhé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania“) spočívajúce v tom, že vyzval žalobcu a žalovaných, aby odpovedali na rôzne otázky, čo urobili listom z 30. apríla 2020, pokiaľ ide o žalobcu (ďalej len „odpoveď z 30. apríla 2020“), a štyrmi samostatnými listami, z ktorých všetky uvádzajú dátum 29. mája 2020, pokiaľ ide o žalovaných.

25 Žalobca vo svojej odpovedi z 30. apríla 2020 na otázku, ktorou bol vyzvaný, aby výslovne a jasne spresnil právny základ druhého žalobného návrhu, ktorý bol predložený ako hlavný, uviedol, že uvedený žalobný návrh smeroval k spochybneniu mimozmluvnej zodpovednosti inštitúcií na základe článkov 268 a 340 ZFEÚ. Žalovaní boli vyzvaní, aby k uvedenej odpovedi predložili svoje prípadné pripomienky.

26 Dňa 11. júna 2020 žalobca predložil pripomienky k odpovediam žalovaných na otázky, ktoré im boli položené v rámci druhého opatrenia na zabezpečenie priebehu konania (ďalej len „pripomienky z 11. júna 2020“).

27 Žalovaní prostredníctvom štyroch oddelených listov, ktoré všetky uvádzali dátum 12. júna 2020, predložili svoje pripomienky k odpovedi žalobcu z 30. apríla 2020.

28 Listom z 25. júna 2020, o ktorom sa rozhodlo, že bude založený do spisu konania, misia Eulex Kosovo predložila pripomienky k pripomienkam z 11. júna 2020.

29 Dňa 1. decembra 2020 Všeobecný súd (druhá rozšírená komora) na návrh sudkyne spravodajkyne prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania (ďalej len „tretie opatrenie na zabezpečenie priebehu konania“), ktorým vyzval žalobcu a žalovaných, aby odpovedali na rôzne otázky, čo

vykonali listom z 23. decembra 2020, pokiaľ ide o Komisiu, listom z 24. decembra 2020, pokiaľ ide o žalobcu, a tromi samostatnými listami, ktoré všetky uvádzali dátum 5. januára 2021, pokiaľ ide o Radu, ESVČ a misiu Eulex Kosovo.

30 Listom zo 14. januára 2021 žalobca predložil pripomienky k odpovedi misie Eulex Kosovo na prvú otázku, ktorá jej bola položená v rámci tretieho opatrenia na zabezpečenie priebehu konania (ďalej len „pripomienky zo 14. januára 2021“).

III. Návrhy

31 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

„V prvom rade:

1. pokiaľ ide o práva vyplývajúce zo súkromnoprávnej zmluvy:

   – rekvalifikoval jeho zmluvný vzťah na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú,

   – konštatoval, že žalované porušili svoje zmluvné povinnosti, najmä pokiaľ ide o oznámenie výpovede v rámci skončenia zmluvy na dobu neurčitú,

   aby preto z titulu kompenzácie ujmy spôsobenej zneužívaním opätovne uzatváraných [ZDU] za cenu dlhodobej neistoty a porušením povinnosti oznámiť výpoveď pri skončení zmluvy:

   – uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu náhradu škody ako kompenzáciu za výpoveď vo výške 176 601,55 [eura], vypočítanú na základe odpracovaných rokov v službe v rámci misií založených Úniou…,

   – subsidiárne uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu náhradu škody ako kompenzáciu za výpoveď vo výške 45 985,15 [eura], vypočítanú pri zohľadnení dĺžky trvania jeho služby pre [misiu Eulex Kosovo],

   – rozhodol, že jeho prepustenie je protiprávne, a v dôsledku toho zaviazal žalované, aby mu zaplatili náhradu škody ohodnotenú *ex aequo et bono* na 50 000 [eur],

   – konštatoval, že žalované nenechali vyhotoviť právne dokumenty sociálneho zabezpečenia v súvislosti so skončením zmluvy a

   – uložil im povinnosť zaplatiť mu sumu 100 [eur] za každý deň omeškania od podania tejto žaloby,

   – uložil im povinnosť odovzdať mu dokumenty sociálneho zabezpečenia v súvislosti so skončením zmluvy,

– uložil žalovaným povinnosť zaplatiť úroky z [vyššie uvedených] súm, vypočítané v zákonnej výške platnej v Belgicku,

2. pokiaľ ide o zneužitie právomoci a existujúcu diskrimináciu:

– určil, že s ním [Rada, Komisia a ESVČ] bez objektívnych dôvodov zaobchádzali diskriminačne počas obdobia jeho zamestnania na nimi založených misiách, pokiaľ ide o jeho odmeňovanie, jeho práva na dôchodok a súvisiace výhody, ako aj pokiaľ ide o záruku ďalšieho zamestnania,

– konštatoval, že mal byť zamestnaný ako dočasný zamestnanec [Rady, Komisie alebo ESVČ],

– uložil [Rade, Komisii a ESVČ] povinnosť poskytnúť mu náhradu škody za stratu na zárobku, stratu dôchodku, príspevkov a výhod, spôsobenú [vyššie uvedenými] porušeniami práva [Únie],

uložil im povinnosť zaplatiť mu úroky z týchto súm, vypočítané v zákonnej výške platnej v Belgicku,

– stanovil účastníkom konania lehotu na to, aby určili uvedenú náhradu škody pri zohľadnení platovej triedy a platového stupňa, na ktorom mal byť zamestnaný, priemerného mzdového vývoja, jeho služobného vývoja, príspevkov, ktoré mu tak mali byť vyplácané na základe tejto zmluvy dočasného zamestnanca, a porovnali získané výsledky s odmenou, ktorá mu bola skutočne vyplatená,

subsidiárne:

– konštatoval, že žalované porušili svoje povinnosti,

– uložil im povinnosť nahradiť mu škodu vyplývajúcu z uvedených porušení, ktorá sa odhaduje *ex aequo et bono* na 150 000 eur,

v každom prípade:

uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.“

32 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

– v prvom rade vyhlásil žalobu za neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

– subsidiárne vyhlásil žalobu za neprípustnú, keďže bola podaná po uplynutí lehoty,

– sekundárne subsidiárne vyhlásil žalobu za nedôvodnú,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

33 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

34 ESVČ navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú, keďže bola podaná po uplynutí lehoty,

– v každom prípade zamietol žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

35 Misia Eulex Kosovo navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú, keďže bola podaná po uplynutí lehoty,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Právny rámec

36 Na úvod z dôvodov uvedených žalobcom treba vyhovieť jeho návrhom formulovaným na základe článku 66 rokovacieho poriadku na vynechanie a anonymizáciu osobných údajov, ako sú uvedené v bodoch 14 a 20 vyššie.

A. Úvodné pripomienky

37 V záujme riadneho výkonu spravodlivosti je najprv potrebné presne určiť právny základ a predmet žaloby, ako aj prvé tri žalobné návrhy žalobcu. V druhom rade sa pristúpi k pripomenutiu rozsahu rozsudku o odvolaní.

1. O právnom základe a predmete žaloby, ako aj prvých troch žalobných návrhoch žalobcu

38 Žalobca svojimi prvými troma žalobnými návrhmi, ako ich zhrnul Súdny dvor v bode 3 rozsudku o odvolaní, v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

– v prvom rade rekvalifikoval jeho zmluvný vzťah na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú (ďalej len „ZDN“), konštatoval, že žalované porušili svoje zmluvné povinnosti, a najmä že porušili povinnosť oznámiť výpoveď v rámci skončenia ZDN, konštatoval, že jeho prepustenie bolo protiprávne, a v dôsledku toho zaviazal žalované na náhradu ujmy vzniknutej na základe zneužívania opätovne uzatváraných ZDU, porušenia povinnosti oznámiť výpoveď a protiprávneho prepustenia (ďalej len „prvý žalobný návrh“),

– v prvom rade určil, že Rada, Komisia a ESVČ ho v priebehu jeho zamestnania v medzinárodných misiách Únie uvedených v bodoch 1 až 3 vyššie (ďalej len „misie“) diskriminovali, pokiaľ ide o jeho odmeňovanie, právo na dôchodok a iné výhody, a aby konštatoval, že mal byť zamestnaný ako dočasný zamestnanec jednej zo žalovaných, a aby ich

v dôsledku toho zaviazal na náhradu škody utrpenej z tohto dôvodu (ďalej len „druhý žalobný návrh“), a

– subsidiárne zaviazal žalované, aby mu na základe ich mimozmluvnej zodpovednosti nahradili škodu spôsobenú porušením ich záväzkov (ďalej len „tretí žalobný návrh“).

39 V prvom rade treba najskôr rozhodnúť o otázke, či sa má uvedená žaloba, ako to Rada, ESVČ a misia Eulex Kosovo implicitne uplatňujú v rozsahu, v akom namietajú neprípustnosť žaloby z dôvodu jej oneskoreného podania, považovať za žalobu o neplatnosť podanú na základe článku 263 ZFEÚ.

40 V tejto súvislosti treba uviesť, že je pravda, že návrh na začatie konania obsahuje rôzne zmienky, z ktorých možno vyvodiť, že žaloba sa prinajmenšom sčasti zakladá na ustanoveniach článku 263 ZFEÚ. V hornej časti prvej strany žaloby sa nachádza názov „Žaloba o neplatnosť a o náhradu škody“ a v bode 158 žaloby žalobca tvrdí, že „rozhodnutie o neobnovení [jeho zmluvy] je protiprávne a musí byť zrušené“. Okrem toho súhrn dokumentov pripojených k žalobe je označený ako „Súhrn dokumentov pripojených k žalobe o neplatnosť“ a prílohy žaloby sú označené ako „príloha číslo… žaloby o neplatnosť“.

41 Okrem skutočnosti, že žalobca vo svojich pripomienkach k námietkam neprípustnosti, ako aj vo svojej replike formálne namieta, že podal akúkoľvek žalobu o neplatnosť, však zo žaloby v podstate jasne vyplýva, že napriek terminologickým podobnostiam vo svojich písomných podaniach, ako sú uvedené v bode 40 vyššie, žalobca nemal v úmysle podať žalobu podľa článku 263 ZFEÚ.

42 Po prvé prvé tri žalobné návrhy žalobcu, ktoré formálne určujú predmet sporu, totiž neobsahujú nijaký návrh na zrušenie akéhokoľvek aktu, najmä listu z 26. júna 2014, alebo rozhodnutia, o ktorom by sa týmto listom dozvedel. Naproti tomu treba konštatovať, že ako je podrobne uvedené v bodoch 50 až 62 nižšie, uvedené žalobné návrhy obsahujú len žiadosti o zmenu kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na ZDN na jednej strane a návrhy na náhradu zmluvnej a mimozmluvnej ujmy.

43 Po druhé na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdia Rada a ESVČ v námietkach neprípustnosti, ktoré predložili, a misia Eulex Kosovo vo svojom vyjadrení k žalobe, žalobca nespochybňuje dôvodnosť neobnovenia jeho zmluvy. Ako totiž žalobca formálne uviedol tak v pripomienkach k námietkam neprípustnosti, ako aj v replike, vo všeobecnosti nespochybňuje právo misie Eulex Kosovo ukončiť pracovný pomer a nežiada o opätovné zaradenie na svoje pracovné miesto.

44 Po tretie žalobca na žiadnom mieste vo svojich písomných podaniach netvrdí, že by preukázal protiprávnosť akéhokoľvek aktu a domáhal sa jeho zrušenia. Navyše ako uviedol vo svojej odpovedi na otázku, ktorá mu bola položená na pojednávaní a ktorá bola zapísaná do zápisnice z pojednávania, v podstate sa odvoláva na nezákonnosť jednotnej akcie 2008/124 s cieľom získať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú uvádza, a to v rámci druhého žalobného návrhu, ktorý bol uvedený ako hlavný.

45 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že táto žaloba nebola podaná na základe článku 263 ZFEÚ. V dôsledku toho námietka neprípustnosti odvodená z oneskoreného charakteru údajnej žaloby o neplatnosť podanej proti listu z 26. júna 2014, ktorú vzniesla Rada, ESVČ a misia Eulex Kosovo, musí byť zamietnutá ako skutkovo a právne nepodložená.

46 V druhom rade treba preskúmať, či, ako uviedol žalobca v rámci písomnej časti konania, žaloba obsahuje námietku nezákonnosti podľa článku 277 ZFEÚ vznesenú proti jednotnej akcii 2008/124.

47 Žalobca totiž vo svojich pripomienkach k námietkam neprípustnosti a vo svojej replike zdôrazňuje, že hoci v prejednávanej veci sú jeho žalobné dôvody založené na porušení práva uplatniteľného na zmluvy, nepodal žalobu o neplatnosť založenú na článku 263 ZFEÚ, „ale žalobu o náhradu škody založenú predovšetkým na článku 272 [ZFEÚ] a následne akcesoricky na článkoch 277 ZFEÚ (námietka nezákonnosti) a 268 ZFEÚ (mimozmluvná zodpovednosť Únie)“.

48 V tejto súvislosti, ako už bolo uvedené v bode 44 vyššie, z písomností žalobcu vyplýva, že sa odvolával na nezákonnosť jednotnej akcie 2008/124 nanajvýš na účely preukázania dôvodnosti svojho návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú uvádza v rámci druhého žalobného návrhu, ktorý bol uvedený ako hlavný. Okrem toho aj za predpokladu, že by žalobca vzniesol námietku nezákonnosti jednotnej akcie 2008/124 na základe článku 277 ZFEÚ, bolo by potrebné konštatovať, že tento návrh nie je podložený žiadnou právnou alebo skutkovou argumentáciou rozvinutou v žalobe, a že teda vzhľadom na to, že žalobca neuviedol ani najmenší argument na podporu takejto námietky, bolo by potrebné konštatovať, že táto námietka nespĺňa podmienky stanovené v článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, a teda vyhlásiť ju za neprípustnú (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. júla 2016, Alesa/Komisia, T-99/14, neuverejnený, EU:T:2016:413, bod 87 až 91, a z 3. marca 2021, Barata/Parlament, T-723/18, vec v odvolacom konaní, EU:T:2021:113, body 59 až 62).

49 Po tretie treba určiť právny základ a predmet prvých troch žalobných návrhov žalobcu.

50 Pokiaľ ide o prvý žalobný návrh, predložený ako hlavný, na jednej strane je podľa článku 272 ZFEÚ predložený súdu Únie v rámci arbitrážnej doložky, ktorá ho označuje a nachádza sa v poslednej ZDU uzavretej medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo.

51 Z odôvodnenia žaloby s názvom „Súdna právomoc“ totiž vyplýva, že žalobca sa reprodukovaním uvedenej arbitrážnej doložky, ktorá označuje Súdny dvor Európskej únie za príslušný rozhodnúť spor týkajúci sa uvedenej zmluvy, výslovne odkazuje na článok 272 ZFEÚ.

52 Na druhej strane, pokiaľ ide o predmet návrhov podaných v rámci prvého žalobného návrhu, ako to vyplýva zo zhrnutia, ktoré Súdny dvor vykonal, ako bolo uvedené v bode 38 vyššie, žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd prekvalifikoval po sebe nasledujúce ZDU na ZDN a konštatoval, že podmienky, za ktorých misia Eulex Kosovo ukončila túto ZDN, porušujú pracovné právo uplatniteľné na tento typ zmluvy. V tejto súvislosti v samotnom znení prvého žalobného návrhu, ako je uvedené v bode 31 vyššie, sa žalobca opiera najmä o formálne a podstatné pravidlá uplatniteľné na ukončenie ZDN a odvoláva sa na pravidlá v oblasti náhrady za výpovednú dobu.

53 Predmet žaloby, pokiaľ ide o prvý hlavný žalobný návrh, teda patrí do rámca definovaného pracovnou zmluvou/pracovnými zmluvami žalobcu vykladanou/vykladanými v zmysle uplatniteľného pracovného práva.

54 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že prvý žalobný návrh, predložený ako hlavný návrh, smeruje vzhľadom na právo uplatniteľné na predmetný zmluvný vzťah k získaniu jednak rekvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na ZDN a jednak v dôsledku uvedenej rekvalifikácie a z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanými, náhrady všetkých zmluvných škôd, ktoré údajne vznikli, z dôvodu zneužívania po sebe nasledujúcich ZDU a porušenia práv žalobcu v rámci ZDU, ako aj podmienok ukončenia tohto typu zmluvy.

55 Pokiaľ ide o druhý žalobný návrh, ktorý bol tiež predložený ako hlavný, po prvé žalobca vo svojej odpovedi z 30. apríla 2020 uviedol, že cieľom uvedeného žalobného návrhu bolo „spochybniť mimozmluvnú zodpovednosť inštitúcií na základe článkov 268 a 340 [ZFEÚ] v súvislosti s vytvorením právneho rámca… týkajúceho sa zamestnávania medzinárodných zmluvných zamestnancov misiami, ktoré [bolo] nezákonné z dôvodov uvedených v žalobe“.

56 Po druhé treba konštatovať, že hoci takýto právny základ nie je výslovne uvedený v žalobe, z jej odôvodnenia jasne vyplýva, že cieľom uvedeného žalobného návrhu je získať náhradu škody súvisiacej s voľbou inštitúcií, pokiaľ ide o politiku zamestnávania medzinárodného civilného personálu medzinárodných misií Únie, pre ktoré žalobca pracoval.

57 Na úvod, ako to totiž samotný Súdny dvor zhrnul v bode 3 rozsudku o odvolaní, prostredníctvom druhej časti žalobných návrhov žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd určil, že s ním Rada, Komisia a ESVČ zaobchádzali diskriminačne počas obdobia jeho zamestnania na troch misiách uvádzaných v bodoch 1 až 3 vyššie, pokiaľ ide o jeho odmeňovanie, jeho práva na dôchodok a iné výhody, konštatoval, že mal byť zamestnaný ako dočasný zamestnanec jednej z nich, a v dôsledku uvedeného ich zaviazal na náhradu utrpenej škody.

58 Ďalej návrh na náhradu škody obsiahnutý v druhom žalobnom návrhu nesmeruje proti misii Eulex Kosovo, zmluvnej strane, s ktorou žalobca uzavrel poslednú ZDU obsahujúcu arbitrážnu doložku označujúcu súd Únie.

59 Napokon žalobca vo svojich pripomienkach k námietkam neprípustnosti, pokiaľ ide o druhý žalobný návrh, ako je uvedené v bode 55 vyššie, nielenže výslovne uviedol ustanovenia článkov 268 a 340 ZFEÚ, ale okrem toho spresnil dôvody uvádzané v žalobe na podporu jeho návrhu na náhradu škody z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti dotknutých žalovaných, keď na nich zotrval.

60 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že druhý žalobný návrh, uvedený ako hlavný, je založený na ustanoveniach článkov 268 ZFEÚ a 340 ZFEÚ a smeruje k tomu, aby Rada, Komisia a ESVČ nahradili mimozmluvnú ujmu, ktorú žalobca utrpel z dôvodu ich politiky náboru medzinárodného civilného personálu v rámci misií, pre ktoré žalobca pracoval.

61 Pokiaľ ide o tretí žalobný návrh, ktorý sa uvádza subsidiárne, je nesporné, že sa zakladá na ustanoveniach článkov 268 a 340 ZFEÚ. Uvedený žalobný návrh smeruje k tomu, aby bola uznaná mimozmluvná zodpovednosť „európskych inštitúcií“ z dôvodu škody, ktorá by vznikla žalobcovi v prípade zamietnutia jeho prvých dvoch hlavných žalobných návrhov, ktoré sú uvádzané ako hlavné, Všeobecným súdom.

62 Na záver, pokiaľ ide o určenie predmetu tejto žaloby, z konštatovaní uvedených v bodoch 45, 48, 54, 60 a 61 vyššie vyplýva, že pokiaľ ide o prvý žalobný návrh, ktorý bol podaný ako hlavný, uvedená žaloba bola podaná na základe arbitrážnej doložky označujúcej súd Únie, ktorá sa uvádza v poslednej ZDU, a že pokiaľ ide o druhý žalobný návrh, ktorý bol tiež podaný ako hlavný návrh, a tretí žalobný návrh podaný subsidiárne, táto žaloba je žalobou o mimozmluvnú zodpovednosť podanou na základe článkov 268 a 340 ZFEÚ.

2. O právomoci Všeobecného súdu v nadväznosti na rozsudok o odvolaní

63 V bode 1 výroku rozsudku o odvolaní Súdny dvor zrušil pôvodné uznesenie v celom jeho rozsahu. Okrem toho, keďže nebol schopný rozhodnúť vo veci samej, v bode 2 výroku rozhodol o jej vrátení Všeobecnému súdu. Všeobecnému súdu preto prináleží rozhodnúť o všetkých žalobných návrhoch uvádzaných v žalobe.

64 V tejto súvislosti treba v prvom rade, pokiaľ ide o prvý žalobný návrh, pripomenúť, že Súdny dvor v bodoch 49 a 50 rozsudku o odvolaní konštatoval, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyhlásil, že zjavne nemá právomoc rozhodnúť najmä o uvedenom návrhu, hoci vzhľadom na bod 10 rozsudku z 1. júla 1982, Porta/Komisia (109/81, EU:C:1982:253), ktorý uvádzal v bode 44 rozsudku o odvolaní, mal preveriť, či a prípadne v akom rozsahu mohol zohľadniť pracovné zmluvy, ktoré predchádzali poslednej ZDU.

65 Z bodov 45 až 47 rozsudku o odvolaní teda vyplýva, že keďže návrhy žalobcu sa týkajú existencie jediného a nepretržitého pracovnoprávneho vzťahu založeného na po sebe nasledujúcich ZDU, ich cieľom je rekvalifikácia všetkých zmlúv a sú založené na všetkých týchto zmluvách, vrátane poslednej ZDU. Súdny dvor na základe toho dospel v bode 48 tohto rozsudku k záveru, že žaloba obsahovala návrhy, ktoré boli odvodené aj z poslednej ZDU.

66 Preto pokiaľ ide o návrhy uvedené v prvom žalobnom návrhu, Všeobecný súd ich musí preskúmať tiež s prihliadnutím na pracovné zmluvy, ktoré predchádzali poslednej ZDU.

67 V druhom rade vzhľadom na to, že návrhy na náhradu škody podané žalobcom – tak v druhom žalobnom návrhu, ako aj v treťom žalobnom návrhu – nie sú podané v rámci arbitrážnej doložky podľa článku 272 ZFEÚ, ale na základe článku 268 ZFEÚ a článku 340 druhého odseku ZFEÚ, právomoc Všeobecného súdu rozhodnúť o nich nezávisí od arbitrážnych doložiek obsiahnutých v jednotlivých ZDU uzavretých žalobcom.

68 Okrem toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ ide o akty personálneho manažmentu týkajúce sa operácií „v teréne“, Všeobecný súd a v prípade odvolania Súdny dvor, majú právomoc preskúmať takéto akty. Podľa Súdneho dvora táto právomoc vyplýva, pokiaľ ide o spory v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti, z článku 268 ZFEÚ v spojení s článkom 340 druhým odsekom ZFEÚ pri zohľadnení článku 19 ods. 1 ZEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, H/Rada a i., C-455/14 P, EU:C:2016:569, bod 58). V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že rozhodnutia o preložení členov misie na mieste operácií, hoci boli prijaté v kontexte spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP), nepredstavujú akty uvedené v článku 24 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a v článku 275 prvom odseku ZFEÚ a že v dôsledku toho patria do právomoci súdu Únie na základe vyššie uvedených všeobecných ustanovení Zmluvy o FEÚ, pokiaľ ide o spory v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2016, H/Rada a i., C-455/14 P, EU:C:2016:569, bod 59).

69 V prejednávanej veci z cieľov návrhov na náhradu škody formulovaných žalobcom v druhom a treťom žalobnom návrhu, ako sú vymedzené v bodoch 55 až 61 vyššie, vyplýva, že tieto návrhy sa v rozsahu, v akom sa týkajú právneho rámca prijímania medzinárodného civilného personálu misií do zamestnania na zmluvnom základe vo všeobecnosti a osobitných podmienok prijatia žalobcu do zamestnania, týkajú aktov personálneho manažmentu. Vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 68 vyššie má preto Všeobecný súd právomoc preskúmať uvedené návrhy na základe článku 268 ZFEÚ a článku 340 druhého odseku ZFEÚ.

70 Vo výsledku má Všeobecný súd právomoc preskúmať jednak návrhy uvedené v prvom žalobnom návrhu na základe arbitrážnej doložky označujúcej súd Únie, ktorá je uvedená v poslednej ZDU, a jednak návrhy uvedené v druhom a treťom žalobnom návrhu, ktoré boli predložené ako hlavné a ako subsidiárne na základe článku 268 ZFEÚ a článku 340 druhého odseku ZFEÚ.

B. O prípustnosti

71 Žalované vznášajú viacero námietok neprípustnosti. Tvrdia, či už samostatne alebo spoločne, na jednej strane, že subsidiárny návrh na náhradu škody je nedostatočne jasný, a na druhej strane, že im nemožno pripísať skutočnosti, rozhodnutia a prípadné nezrovnalosti, na ktoré sa odvoláva žalobca.

72 Žalobca spochybňuje dôvodnosť týchto dvoch námietok neprípustnosti.

73 Na úvod, pokiaľ ide o prvú námietku neprípustnosti založenú na nejasnosti subsidiárneho návrhu na náhradu škody, čo je námietka, ktorá sa týka výlučne tretieho žalobného návrhu, keďže práve táto námietka je predložená subsidiárne vo vzťahu k prvým dvom žalobným návrhom, je potrebné jej prípadné preskúmanie vyhradiť pre prípad, že by prvé dva žalobné návrhy boli zamietnuté.

74 Pokiaľ ide o druhú námietku neprípustnosti založenú na tom, že skutočnosti, rozhodnutia a prípadné nezrovnalosti uvádzané žalobcom nie sú pripísateľné žalovaným, žalované v podstate tvrdia, že neuzavreli žiadny zmluvný vzťah so žalobcom (v prípade Rady, ESVČ alebo Komisie) alebo že žiadny takýto vzťah neuzavreli pred 5. aprílom 2010 (pokiaľ ide o misiu Eulex Kosovo). Vytýkané konania im teda nemožno pripísať v celom rozsahu alebo sčasti.

75 Po prvé treba konštatovať, že všetky tvrdenia uvedené na podporu tejto námietky neprípustnosti sa prinajmenšom v podstate týkajú návrhu na zmenu kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na ZDN a návrhu na náhradu zmluvnej škody, ktorú žalobca utrpel. Vzhľadom na konštatovanie uvedené v bode 54 vyššie žalobca formuloval uvedené návrhy v rámci prvého žalobného návrhu, ktorý bol podaný ako hlavný. Preto treba konštatovať, že uvedená námietka neprípustnosti v podstate nesmeruje proti žalobe v celom jej rozsahu, ale len proti prvému žalobnému návrhu.

76 Po druhé treba konštatovať, že keď je Všeobecnému súdu predložená v rámci arbitrážnej doložky podľa článku 272 ZFEÚ žaloba týkajúca sa pracovného práva, ktorá sa týka najmä otázky, či zmluvný vzťah treba prekvalifikovať ako ZDN, preskúmanie prípadnej účasti žalovaných, ktorých sa týkal uvedený vzťah, a prípadne dotknutého obdobia, je otázkou úzko spätou s preskúmaním dôvodnosti žaloby.

77 Po tretie nemôže to byť inak pri preskúmaní otázky, či a v akom rozsahu je každá zo žalovaných zodpovedná za zmluvné škody, ktorých sa dovoláva žalobca v rámci prvého žalobného návrhu, *a fortiori* v rozsahu, v akom sa žiadosť o zmenu kvalifikácie na ZDN a následný návrh na náhradu škody týkajú nielen pracovnoprávneho vzťahu uzavretého žalobcom v rámci jeho činností v misii Eulex Kosovo, ale aj tých pracovnoprávnych vzťahov, ktoré boli uzavreté v rámci dvoch prvých misií uvedených v bodoch 1 a 2 vyššie. Na jednej strane, pokiaľ ide o misiu Eulex Kosovo, tejto bola priznaná právna subjektivita až v roku 2014 v dôsledku vloženia článku 15a do jednotnej akcie 2008/124 rozhodnutím 2014/349. Na druhej strane, pokiaľ ide o prvé dve misie, ako to vyplýva z bodov 1 a 2 vyššie, tieto už nepôsobia. Preto ak by sa žiadosti o prekvalifikovanie všetkých pracovnoprávnych vzťahov žalobcu v rámci troch misií od 20. augusta 1994 do

14. novembra 2014 na jednu ZDN a návrhu na náhradu údajnej zmluvnej ujmy malo vyhovieť, bolo by v každom prípade až do priznania právnej subjektivity misii Eulex Kosovo 12. júna 2014 potrebné identifikovať inštitúcie Únie, ktorým možno pripísať zodpovednosť za dotknuté činnosti.

78 Na základe výsledku vecného preskúmania prvého žalobného návrhu je teda prípadne vzhľadom na uplatniteľné právo potrebné určiť, v akom rozsahu sú návrhy žalobcu v uvedenom žalobnom návrhu dôvodné vo vzťahu ku každej zo žalovaných.

79 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy a okolnosti prejednávanej veci Všeobecný súd považuje za vhodné v záujme riadneho výkonu spravodlivosti preskúmať návrhy uvedené v rámci prvého žalobného návrhu pred prípadným preskúmaním uvedených námietok neprípustnosti (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, bod 52).

C. O veci samej

1. O návrhu na zmenu kvalifikácie zmluvného vzťahu na ZDN a na náhradu zmluvnej škody (prvý žalobný návrh)

a) O žiadosti o zmenu kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na jedinú ZDN

80 Pokiaľ ide o preskúmanie dôvodnosti návrhu uvedeného v prvom žalobnom návrhu v rozsahu, v akom smeruje k zmene kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU žalobcu na ZDN, treba uviesť, že v časti týkajúcej sa predmetu žaloby a v žalobných návrhoch žalobca prvým žalobným návrhom žiada vo všeobecnosti o „rekvalifikáciu svojho zmluvného vzťahu na [ZDU]“. Okrem toho z dôvodov žaloby, ktoré podporujú uvedený návrh, vyplýva, že žalobca pod pojmom „zmluvný vzťah“ rozumie všetky po sebe nasledujúce ZDU, ktoré uzatvoril v rámci svojich činností v misiách uvedených v bodoch 1 až 3 vyššie. V dôsledku toho sa návrh na rekvalifikáciu zmluvného vzťahu na ZDN a návrh na náhradu údajnej zmluvnej škody v prvom rade týkajú všetkých zmlúv uzavretých v rámci jeho činností v misiách a subsidiárne jedenástich ZDU týkajúcich sa jeho činností v misii Eulex Kosovo.

81 Z rozsudku o odvolaní však vyplýva, že súdna právomoc Všeobecného súdu vyplýva z arbitrážnej doložky označujúcej súd Únie, ktorá je uvedená v poslednej ZDU, a že ako bolo konštatované v bodoch 64 až 66 vyššie, táto právomoc sa vzťahuje na všetky návrhy, ktoré vyplývajú z poslednej ZDU alebo ktoré majú priamy vzťah s povinnosťami vyplývajúcimi z tejto zmluvy.

82 Keďže posledná ZDU je súčasťou jedenástich ZDU, ktoré sa týkajú činností žalobcu v misii Eulex Kosovo, treba v prvom rade preskúmať žiadosť žalobcu o prekvalifikovanie jedenástich ZDU na jedinú ZDN. Ak by sa totiž tento návrh mal zamietnuť, Všeobecný súd by nemal právomoc preskúmať návrh na prekvalifikovanie prvých dvoch sérií ZDU, ktoré žalobca uzatvoril v rámci jeho činností v prvých dvoch misiách uvedených v bodoch 1 a 2 vyššie, na ZDN, pretože tieto posledné uvedené ZDU neobsahovali arbitrážnu doložku označujúcu súd Únie.

83 Na účely preskúmania návrhu na rekvalifikáciu jedenástich ZDU na jedinú ZDN treba určiť právo uplatniteľné na zmluvný vzťah medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo alebo vedúcimi misie, pokiaľ ide o prvých deväť ZDU, a následne uplatniť uvedené právo.

1) O určení práva uplatniteľného na jedenásť ZDU

84 Pokiaľ ide o právo uplatniteľné na jeho zmluvný vzťah v rámci misie Eulex Kosovo, žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu jednak rôznych ustanovení belgického práva alebo subsidiárne írskeho práva a jednak viacerých noriem a všeobecných zásad práva Únie a najmä zásad a pravidiel stanovených smernicou Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368). Podľa ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 2008, s. 6), najmä jeho článku 8 ods. 4, by sa na prejednávaný spor malo uplatniť belgické právo. Pokiaľ ide o údajné porušenie všeobecných zásad práva Únie, žalobca sa odvoláva na judikatúru súdu Únie, z ktorej vyplýva, že zásad vyplývajúcich zo smernice 1999/70 sa možno dovolávať voči inštitúciám Únie, ak sú osobitným vyjadrením základných pravidiel Zmluvy o EÚ a všeobecných zásad, ktoré sa vzťahujú priamo na uvedené inštitúcie. Okrem toho sa žalobca odvoláva na porušenie Európskeho kódexu dobrej správnej praxe Európskeho ombudsmana (ďalej len „kódex dobrej praxe“), ktorý podľa jeho názoru v podstate preberá všetky práva pracovníkov, akými sú tieto práva, chránené nástrojmi Únie a vnútroštátnymi predpismi.

85 Žalobca na jednej strane tvrdí, že jeho zamestnávanie na základe po sebe nasledujúcich ZDU bolo zneužívaním a že formality vyžadované podľa belgického práva pred uzavretím uvedených ZDU neboli dodržané. Preto žiada, aby bol jeho zmluvný vzťah prekvalifikovaný na ZDN. Na druhej strane z dôvodu tejto rekvalifikácie boli porušené všetky sociálne práva, ktoré požíval ako pracovník zamestnaný v režime ZDN, najmä v oblasti sociálneho zabezpečenia a dôchodkového zabezpečenia, ale aj informácií, konzultácií, oznamovania a ukončenia zmluvy. Naproti tomu vyhlasuje, že nespochybňuje zákonnosť rozhodnutia neobnoviť jeho zmluvu a nepožaduje, aby bol opätovne zaradený na svoje pracovné miesto.

86 Ďalej nesúhlasí s tvrdením, podľa ktorého právo uplatniteľné na jeho zmluvný vzťah je samostatným právom misie Eulex Kosovo, a to tým skôr, že právne nástroje, na ktoré sa táto misia odvoláva, nie sú voči nej uplatniteľné.

87 Napokon v odpovedi na otázku, ktorá mu bola položená v rámci prvého opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorou bol vyzvaný, aby predložil prípadné pripomienky k írskej právnej úprave, ktorá by podľa misie Eulex Kosovo mala byť uplatniteľná na prejednávaný spor, žalobca na jednej strane tvrdí, že za okolností prejednávanej veci neexistovali objektívne dôvody, ktoré by odôvodňovali použitie ZDU nad rámec hornej hranice štyroch rokov stanovenej v článku 9 Protection of Employees (Fixed – Term Work) Act 2003 [zákon z roku 2003 o ochrane zamestnancov (práca na dobu určitú), ďalej len „zákon z roku 2003“], takže v súlade s uvedeným článkom je potrebné prekvalifikovať zmluvný vzťah na ZDN. Na druhej strane uviedol, že porušenie ustanovení článku 8 zákona z roku 2003 týkajúcich sa povinnosti predchádzajúceho informovania zamestnávateľa voči zamestnancovi pri obnovení ZDU „má *ipso facto* za dôsledok zmenu kvalifikácie ZDU na ZDN“.

88 Misia Eulex Kosovo, ktorú v značnej miere podporujú Rada, Komisia a ESVČ, namieta proti argumentácii žalobcu.

89 Konkrétne misia Eulex Kosovo a ESVČ tvrdia, že právo uplatniteľné na zmluvný vzťah uzavretý v rámci jedenástich ZDU tvorilo samostatné právo misie Eulex Kosovo, tak ako sa vyvinulo od jej založenia v roku 2008. Cieľom tohto samostatného práva je upraviť pracovné zmluvy, ktoré misia uzatvára so zmluvnými zamestnancami, pričom sa zohľadňujú ich osobitosti, najmä ich dočasný

charakter. Aj keby Všeobecný súd neuplatnil takéto samostatné právo, misia v súlade s nariadením Rím I a ustanoveniami jedenástich ZDU vzhľadom na trvalý daňový domicil žalobcu v Írsku tvrdí, že na predmetný zmluvný vzťah sa uplatní írske pracovné právo. Rada sa výslovne pripája k týmto tvrdeniam misie Eulex Kosovo.

i) Úvodné pripomienky

90 Z tvrdení účastníkov konania vyplýva, že sa odvolávajú na rôzne normatívne zdroje, ktoré sa podľa nich majú uplatniť v prejednávanej veci.

91 V tejto súvislosti treba po prvé preskúmať argumentáciu ESVČ a misie Eulex Kosovo, podľa ktorej treba v prejednávanej veci uplatniť samostatné právo, ktoré sa vyvinulo od vytvorenia misie v roku 2008 a malo za cieľ upraviť pracovné zmluvy uzavreté so zmluvnými zamestnancami s prihliadnutím na ich osobitosti.

92 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že normotvorca Únie neprijal na základe ustanovení primárneho práva a najmä článku 336 ZFEÚ pravidlá, ktoré by upravovali, napríklad v podmienkach zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie (ďalej len „PZOZ“), alebo akomkoľvek inom akte, podmienky zamestnávania zmluvných zamestnancov misie SZBP, akou je misia Eulex Kosovo.

93 Okrem toho zo znenia aktov prijatých po vytvorení uvedenej misie nevyplýva, že by obsahovali ustanovenia vhodné na vyriešenie sporu, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, a to jednak žiadosti o rekvalifikáciu jedenástich ZDU na jedinú ZDN a jednak návrh na náhradu zmluvných škôd, ktoré údajne vznikli v rámci dotknutého pracovnoprávneho vzťahu.

94 ESVČ a misia Eulex Kosovo sa preto nesprávne odvolávajú na uplatnenie samostatného práva na prejednávaný spor.

95 Po druhé, pokiaľ ide o porušenie kódexu dobrej praxe, na ktoré sa odvoláva žalobca, zo samotného znenia uvedeného kódexu, najmä z jeho článkov 1 až 3, vyplýva, že ide o usmernenie k riadnej správnej praxi, ktoré musia inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry Únie, ich administratíva a úradníci dodržiavať v rámci svojich vzťahov s verejnosťou. V súlade s ustanoveniami článku 3 ods. 2 uvedeného kódexu sa zásady, ktoré ustanovuje tento kódex, neuplatňujú vo vzťahoch medzi uvedenými subjektmi a ich úradníkmi alebo inými zamestnancami Únie. Žalobca sa teda vo svojich vzťahoch s ktorýmkoľvek zo žalovaných, ako zamestnávateľom, nemôže účinne odvolávať na porušenie ustanovení uvedeného kódexu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 7. júla 2010, Tomas/Parlament, F-116/07, F-13/08 a F-31/08, EU:F:2010:77, body 85 a 86). Výhradu založenú na porušení uvedeného kódexu treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

96 Po tretie, pokiaľ ide o uplatnenie všeobecných zásad práva Únie, na ktoré sa odvoláva žalobca, je pravda, že zásada zákazu zneužitia práva, v zmysle ktorej sa nikto nemôže zneužívajúcim spôsobom dovolávať právnych noriem, patrí medzi základné zásady práva, ktorých dodržiavanie zabezpečuje súd Únie (pozri rozsudok z 21. septembra 2011, Adjemian a i./Komisia, T-325/09 P, EU:T:2011:506, bod 59 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 6. februára 2018, Altun a i., C-359/16, EU:C:2018:63, bod 49).

97 Okrem toho smernicou 1999/70 a konkrétne zavedením rámcovej dohody o práci na dobu určitú uzavretej 18. marca 1999 (ďalej len „rámcová dohoda o PDU“), ktorá tvorí prílohu uvedenej smernice, normotvorca Únie stanovil právny rámec, ktorého cieľom je zabrániť zneužívaniu práva vyplývajúcemu z opakovaného používania pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú.

98 Stíhanie zneužitia práva vyplývajúceho z opakovaného používania zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú zodpovedá cieľom, ktoré si Únia a členské štáty, rešpektujúc základné sociálne práva, tak ako sú stanovené v Európskej sociálnej charte podpísanej v Turíne 18. októbra 1961 a v Charte základných sociálnych práv pracovníkov z roku 1989, stanovili v článku 151 ZFEÚ a medzi ktoré patrí zlepšovanie životných a pracovných podmienok pracovníkov, ako aj primeraná sociálna ochrana týchto pracovníkov (rozsudok z 21. septembra 2011, Adjemian a i./Komisia, T-325/09 P, EU:T:2011:506, bod 60).

99 Z ustálenej judikatúry však tiež vyplýva, že keď Všeobecný súd rozhoduje v rámci arbitrážnej doložky podľa článku 272 ZFEÚ, musí o spore rozhodnúť na základe vnútroštátneho hmotného práva uplatniteľného na zmluvu (pozri rozsudok zo 4. mája 2017, Meta Group/Komisia, T-744/14, neuverejnený, EU:T:2017:304, bod 64; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 1986, Komisia/Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, bod 4).

100 Podľa judikatúry Súdneho dvora právo Únie od členských štátov pri preberaní smerníc požaduje, aby vychádzali z ich výkladu, ktorý umožňuje zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi rôznymi základnými právami chránenými právnym poriadkom Únie. Ďalej je potrebné, aby orgány a súdy členských štátov pri vykonávaní opatrení na prebratie uvedených smerníc nielen vykladali svoje vnútroštátne právo v súlade s uvedenými smernicami, ale tiež dbali na to, aby nevychádzali z výkladu týchto smerníc, ktorý by kolidoval s uvedenými základnými právami alebo s inými všeobecnými zásadami práva Únie (pozri rozsudok z 18. októbra 2018, Bastei Lübbe, C-149/17, EU:C:2018:841, bod 45 a citovanú judikatúru).

101 Preto vzhľadom na arbitrážnu doložku označujúcu súd Únie, ktorá je uvedená v poslednej ZDU, Všeobecný súd musí pri uplatnení vnútroštátneho práva použiteľného na prejednávaný spor dbať na dodržiavanie všeobecnej zásady zákazu zneužitia práva vyplývajúceho z využívania po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú.

ii) Pravidlá na určenie vnútroštátneho práva uplatniteľného na predmetný zmluvný vzťah

102 Pokiaľ ide o preskúmanie dôvodnosti prvého žalobného návrhu, ktorého cieľom je jednak dosiahnuť zmenu kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na jedinú ZDN a jednak v dôsledku uvedenej zmeny kvalifikácie náhradu údajne utrpených zmluvných škôd, vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 99, treba určiť právo uplatniteľné na predmetný zmluvný vzťah. V tejto súvislosti z predmetu sporu, ktorý je základom uvedeného žalobného návrhu, vyplýva, že uplatniteľné vnútroštátne právo patrí medzi pracovné právo.

103 Na účely určenia vnútroštátneho hmotného práva uplatniteľného na spor v oblasti pracovného práva, o aký ide v prejednávanej veci, súd Únie používa pravidlá medzinárodného práva súkromného, a najmä v súlade s článkom 28 nariadenia Rím I, pokiaľ ide o zmluvy uzavreté rovnako ako jedenásť ZDU po 17. decembri 2009, pravidlá uvedené v článku 8 predmetného nariadenia, ktoré sa týkajú individuálnych pracovných zmlúv.

104 Článok 8 ods. 1 nariadenia Rím I stanovuje, že „individuálna pracovná zmluva sa spravuje právnym poriadkom zvoleným zmluvnými stranami v súlade s článkom 3“ tohto nariadenia, čo „však nesmie zbaviť zamestnanca ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva [krajiny, v ktorej zamestnanec obvykle vykonáva prácu na základe zmluvy, alebo krajiny miesta podnikania, prostredníctvom ktorého bol zamestnanec zamestnaný]“. Článok 3 ods. 1 nariadenia Rím I stanovuje, že „zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany“, pričom voľba „musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu“, a že „zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť“.

105 Právom, ktorým sa spravuje zmluva, je teda v zásade právo, ktoré je výslovne stanovené v zmluve, pričom zmluvné ustanovenia vyjadrujúce spoločnú vôľu zmluvných strán musia mať prednosť pred akýmkoľvek iným kritériom použiteľným jedine v prípade mlčania zmluvy (pozri rozsudok z 18. februára 2016, Calberson GE/Komisia, T-164/14, EU:T:2016:85, bod 23 a citovanú judikatúru).

106 Pri absencii voľby vykonanej zmluvnými stranami musí súd Únie určiť právo uplatniteľné na individuálnu pracovnú zmluvu na základe objektívnych kritérií stanovených v článku 8 ods. 2 až 4 nariadenia Rím I. Podľa odseku 2 tohto článku sa individuálna pracovná zmluva v prípade absencie voľby spravuje právnym poriadkom krajiny, v ktorej alebo, ak to tak nie je, z ktorej zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu. Podľa odseku 3 tohto článku, ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odseku 2, zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny miesta podnikania, prostredníctvom ktorého bol zamestnanec zamestnaný. Nakoniec podľa odseku 4 tohto článku, ak z celkovej situácie vyplýva, že zmluva má užšiu väzbu s inou krajinou, než je krajina uvedená v odsekoch 2 alebo 3, uplatní sa právny poriadok tejto inej krajiny.

107 Ak by sa v prejednávanej veci malo konštatovať, že jedenásť ZDU neobsahuje ustanovenia spôsobilé priamo upraviť spor, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, uplatnia sa pravidlá medzinárodného práva súkromného s cieľom určiť vnútroštátne hmotné právo uplatniteľné v prejednávanej veci.

iii) O neexistencii ustanovenia spôsobilého priamo upraviť spor, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, v jedenástich ZDU

108 Okrem skutočnosti, že ako bolo konštatované v bode 92 vyššie, akty prijaté po vytvorení misie Eulex Kosovo neobsahujú ustanovenie vhodné na úpravu sporu, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, treba konštatovať, že to isté platí pre jedenásť ZDU.

109 Pokiaľ ide o prvých deväť ZDU, v ich príslušnej preambule bolo uvedené, že oznámenie Komisie K(2009) 9502 z 30. novembra 2009, nazvané „Právna úprava týkajúca sa osobitných poradcov Komisie poverených vykonávaním operačných činností SZBP, ako aj medzinárodných zmluvných zamestnancov“ [ďalej len „oznámenie K(2009) 9502“], stanovuje podmienky zamestnávania medzinárodných zamestnancov. Podľa článku 23 prvých deviatich ZDU sa na uvedené oznámenie, a to buď v prílohe k prvým piatim ZDU, alebo hypertextovým odkazom uvedeným v predmetnom článku šiestej až deviatej ZDU odkazovalo. Okrem toho bolo spresnené, že toto oznámenie bolo neoddeliteľnou súčasťou uvedených zmlúv. Je však nesporné, že v súlade s bodom 2 tretím odsekom prvým bodom a bodom 4a oznámenia K(2009) 9502 pracovná zmluva podliehala pracovnému právu krajiny pôvodu, či dokonca (daňového) trvalého domicilu

zamestnanca pred nástupom do jeho funkcie v rámci misie. Naproti tomu uvedené oznámenie neobsahovalo žiadne ustanovenie vhodné na vyriešenie sporu, ktorý je základom prvého žalobného návrhu.

110 Pokiaľ ide o desiatu a jedenástu ZDU, v ich príslušnej preambule bolo uvedené, že v súlade s článkom 10 ods. 3 jednotnej akcie 2008/124 „podmienky zamestnávania, ako aj práva a povinnosti medzinárodného a miestneho personálu sú uvedené v zmluvách uzavretých medzi [misiou] E[ulex] K[osovo] a dotknutými členmi personálu“. Na rozdiel od prvých deviatich ZDU desiata a jedenásta ZDU neobsahovali ustanovenie odkazujúce na uplatnenie vnútroštátneho hmotného pracovného práva. Jediné odkazy na uplatnenie vnútroštátneho práva obsiahnuté v týchto ZDU uvedené v ich článkoch 12 a 13 sa týkali jednak systému sociálneho zabezpečenia a dôchodkového zabezpečenia a jednak daňového systému, do ktorého patrí žalobca, ktoré nie sú relevantné, pokiaľ ide o spor, ktorého predmet patrí, ako je to v prejednávanej veci, do sféry pracovného práva. Preto žiadne z ustanovení desiatej a jedenástej ZDU neumožňuje určiť právo uplatniteľné v spore, ktorý je základom prvého žalobného návrhu.

111 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že pri neexistencii ustanovenia v jedenástich ZDU umožňujúceho rozhodnúť spor, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, alebo určujúceho právo uplatniteľné na tieto zmluvy, treba na účely rozhodnutia tohto sporu určiť vnútroštátne hmotné právo uplatniteľné na uvedené ZDU. Z tohto dôvodu treba preskúmať prvých deväť ZDU uzavretých s vedúcim misie Eulex Kosovo a potom posledné dve ZDU uzatvorené s misiou Eulex Kosovo.

iv) O vnútroštátnom hmotnom práve uplatniteľnom na prvých deväť ZDU uzavretých medzi žalobcom a vedúcim misie Eulex Kosovo

112 Po prvé, ako už bolo konštatované v bode 109 vyššie, v preambulách prvých deviatich ZDU bolo výslovne uvedené, že oznámenie K(2009) 9502 stanovuje podmienky zamestnávania medzinárodného personálu.

113 Pokiaľ ide o možnosť uplatňovať voči žalobcovi oznámenie K(2009) 9502, ktoré žalobca spochybňuje, treba uviesť, že po tom, čo žalobca najprv tvrdil, že o tomto oznámení nevedel pred začatím prvej ZDU, v rámci svojej odpovede na prvé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania uznal, že mu bolo zaslané pred podpísaním uvedenej ZDU v prílohe e-mailu z 9. februára 2010, ktorý mu zaslalo oddelenie ľudských zdrojov misie Eulex Kosovo.

114 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu založené na tom, že bod 5 oznámenia K(2009) 9502 s názvom „Záverečné ustanovenia“ v písmene b) spresňoval, že toto oznámenie sa už neuplatňuje po 1. januári 2011, čo je dátum skutočného vytvorenia ESVČ, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí misia Eulex Kosovo, uplatňovanie tohto oznámenia po tomto dátume nemôže byť založené na politickej dohode, ktorá bola uzavretá v roku 2013 v rámci Výboru stálych predstaviteľov (Coreper), podľa ktorej uvedené uplatňovanie bolo zachované, až kým sa nenájde politická dohoda na nahradenie uvedeného oznámenia. Takéto odôvodnenie by totiž znamenalo retroaktívne začlenenie oznámenia K(2009) 9502 po uplynutí jeho platnosti do ZDU uzavretých pred dosiahnutím uvedenej dohody. Misia Eulex Kosovo však neuvádza nijaký dôvod, ktorý by mohol z právneho hľadiska odôvodniť takéto retroaktívne uplatnenie.

115 Všeobecný súd sa však domnieva, ako to tvrdí aj misia Eulex Kosovo, že oznámenie K(2009) 9502 bolo začlenené do tretej až deviatej ZDU uzavretých po uplynutí jeho platnosti na základe spoločnej vôle zmluvných strán podľa ich článku 23 ods. 1 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, keďže oznámenie K(2009) 9502 je neoddeliteľnou súčasťou prvých deviatich ZDU uzatvorených medzi žalobcom a vedúcim misie Eulex Kosovo, možno ho voči nim uplatňovať.

116 Po druhé článok 1.1 prvých deviatich ZDU stanovoval, že podpísaním pracovnej zmluvy zamestnanec uznal a prijímal ustanovenia a zásady uvedené v týchto zmluvách, jej prílohách, normalizovaných operačných postupoch a etickom kódexe misie Eulex Kosovo. Podľa článku 23 prvých deviatich ZDU bolo odkázané na oznámenie K(2009) 9502 a spresnilo sa, že je neoddeliteľnou súčasťou uvedených zmlúv.

117 Ako však formálne vyplýva zo všetkých prvých deviatich ZDU uzavretých medzi žalobcom a vedúcim misie Eulex Kosovo, ktoré všetky obsahujú na začiatku prvej strany označenie „Contract of employment for international staff“, žalobca bol prijatý do zamestnania ako „medzinárodný zamestnanec“ v zmysle bodu 4a oznámenia K(2009) 9502.

118 Okrem toho z ustanovení bodu 4a tretieho odseku oznámenia K(2009) 9502 výslovne vyplýva, že „pokiaľ ide o… pracovné… právo týkajúce sa medzinárodných zamestnancov, naďalej sa uplatňujú právne predpisy ich krajiny pôvodu/daňového domicilu“. Ďalej sa v desiatom odseku toho istého bodu uvádza, že „zmluva o zamestnaní podlieha pracovnému právu a predpisom sociálneho zabezpečenia štátu, ktorého je zamestnaná osoba štátnym príslušníkom/alebo kde sa konštatoval jej trvalý (daňový) domicil pred nástupom do funkcie“. Okrem toho podľa jedenásteho odseku uvedeného bodu „vypovedanie zmluvy… ako aj aspekty zodpovednosti podliehajú predpisom sociálneho zabezpečenia a pracovného práva v krajine“, ktorá je identifikovaná v súlade s kritériami uvedenými v desiatom odseku. Napokon podľa bodu 4a šiesteho odseku oznámenia K(2009) 9502 v prípade rozdielu medzi krajinou pôvodu a „trvalým (daňovým) domicilom“ konštatovaným pred nástupom do funkcie má prednosť práve tento posledný uvedený domicil.

119 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, pokiaľ ide o prvých deväť ZDU, Všeobecný súd konštatuje, že zmluvné strany si v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia Rím I zvolili írske právo ako uplatniteľné vnútroštátne pracovné právo, keď odkazom na oznámenie K(2009) 9502 po prvé uviedli právo krajiny, ktorej je žalobca štátnym príslušníkom [v súlade s bodom 4a desiatym odsekom oznámenia K(2009) 9502], a po druhé právo krajiny jeho pôvodu a trvalého (daňového) domicilu pred jeho nástupom do funkcie v misii Eulex Kosovo [podľa bodu 4a tretieho a desiateho odseku oznámenia K(2009) 9502)].

120 Po prvé je totiž nesporné, že žalobca je írskym štátnym príslušníkom. Ustanovenia bodu 4a desiateho odseku oznámenia K(2009) 9502 pritom výslovne označujú právo štátu, ktorého je zamestnanec štátnym príslušníkom, ako právo uplatňované na pracovnoprávny vzťah.

121 Po druhé, pokiaľ ide o krajinu pôvodu a rezidencie žalobcu pred jeho nástupom do funkcie v misii Eulex Kosovo, treba určiť, kde sa nachádzala medzi 31. decembrom 2009, dátumom, ktorý zodpovedá koncu jeho zamestnania v misii EUPM v Bosne a Hercegovine (pozri bod 2 vyššie) a 5. aprílom 2010, dátumom nástupu do funkcie v misii Eulex Kosovo (pozri bod 3 vyššie).

122 Treba konštatovať, že žalobca vo svojej odpovedi zo 16. septembra 2019 na prvé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania uznal, že jeho krajinou pôvodu, ktorú uvádza a na ktorú sa odvoláva v rámci svojho zmluvného vzťahu s misiou Eulex Kosovo, je Írsko. Pripustil, že z rôznych dokumentov predložených misiou Eulex Kosovo v štádiu dupliky vyplýva, že pri

uzavretí svojej prvej ZDU s uvedenou misiou, ale aj počas celého pracovného pomeru s ňou, najmä vo svojich žiadostiach o náhradu cestovných výdavkov do miesta jej pôvodu („Statement of Home Travel Expenses“), uvádzal, že jej krajinou pôvodu bolo Írsko. Okrem toho dodal, že Írsko zostalo jeho krajinou pôvodu počas celého jeho zamestnania v misiách uvedených v bodoch 1 až 3 vyššie.

123 Z týchto skutočností uvedených v spise vyplýva, že v čase, keď žalobca nastúpil do funkcie v misii Eulex Kosovo, bolo jeho krajinou pôvodu a domicilu Írsko. Navyše treba uviesť, že stále vo svojej odpovedi zo 16. septembra 2019 na prvé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania žalobca tiež uviedol, že Írsko bolo jeho krajinou pôvodu už pred uzavretím prvej ZDU v roku 1994 s prvou misiou, pre ktorú pracoval. Preto hraničný ukazovateľ týkajúci sa krajiny pôvodu označuje írske právo ako pracovné právo uplatniteľné v prejednávanej veci, pokiaľ ide o prvých deväť ZDU uzavretých medzi žalobcom a vedúcim misie.

124 Tento záver nemožno zmeniť vzhľadom na kritérium stanovené v bode 4a šiestom odseku oznámenia K(2009) 9502, ktoré je uvedené v bode 118 vyššie. Z písomností žalobcu totiž nevyplýva, že by uplatňoval daňový domicil, ktorý by sa nachádzal v inej krajine ako krajine jeho pôvodu.

v) O vnútroštátnom hmotnom práve uplatniteľnom na desiatu a jedenástu ZDU, ktoré boli podpísané medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo

125 Ako vyplýva z bodu 110 vyššie, Všeobecný súd konštatuje, že na rozdiel od prvých deviatich ZDU desiata a jedenásta ZDU neobsahujú ustanovenie týkajúce sa voľby práva, ktorým sa spravuje pracovnoprávny vzťah založený každou z týchto dvoch posledných uvedených zmlúv, zmluvnými stranami.

126 V preambule desiatej a jedenástej ZDU uzavretých medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo, zastúpenou jej vedúcim, sa totiž uvádzalo, že v súlade s článkom 10 ods. 3 jednotnej akcie 2008/124 podmienky zamestnávania, ako aj práva a povinnosti medzinárodného a miestneho personálu mali byť uvedené v zmluvách uzatvorených medzi misiou Eulex Kosovo a dotknutými členmi personálu.

127 Hoci však článok 1 desiatej a jedenástej ZDU bol v podstate zhodný s článkom 1.1 prvých deviatich ZDU, ktorý je uvedený v bode 116 vyššie, treba uviesť, že na jednej strane samotné ustanovenia týchto dvoch ZDU neumožňujú určiť pravidlá uplatniteľné na pracovnoprávne podmienky, ktoré sa na tieto vzťahujú, a to najmä vzhľadom na právny spor týkajúci sa pracovného práva, ktorý je základom prvého žalobného návrhu. Na druhej strane článok 23 desiatej a jedenástej ZDU už neobsahoval odkaz na oznámenie K(2009) 9502 a ani neodkazoval na dokumenty v prílohe, ktoré by obsahovali údaje týkajúce sa určenia pracovného práva, ktoré bolo na ne uplatniteľné. Preto treba konštatovať, že účastníci konania neurčili pracovné právo uplatniteľné na desiatu a jedenástu ZDU.

128 V dôsledku toho vzhľadom na to, že zmluvné strany v súvislosti s týmito ZDU nevykonali v tejto súvislosti voľbu, treba určiť pracovné právo uplatniteľné na základe hraničných ukazovateľov medzinárodného práva súkromného, teda v prejednávanej veci, ako bolo pripomenuté v bode 106 vyššie, v súlade s objektívnymi kritériami uvedenými v článku 8 ods. 2 až 4 nariadenia Rím I.

129 Z tohto dôvodu je na základe postupných kritérií uvedených v článku 8 ods. 2 a 3 nariadenia Rím I v zásade uplatniteľným kosovské právo. Ako to však zdôrazňuje tak žalobca, ako aj misia Eulex Kosovo, v súlade s článkom 2 ods. 4 Law No 03/L-212 on Labour (zákon č. 03/L-212 o práci)

Kosova, ktorý bol predložený v prílohe vyjadrenia misie Eulex Kosovo k žalobe, ustanovenia tohto zákona sa neuplatňujú na pracovnoprávne vzťahy pri medzinárodných misiách, akou je misia Eulex Kosovo. Kosovské pracovné právo teda samo vylučuje jeho uplatnenie na pracovnoprávne vzťahy, o aké ide v prejednávanej veci.

130 V každom prípade treba konštatovať, že desiata a jedenásta ZDU majú užšie väzby v zmysle článku 8 ods. 4 nariadenia Rím I s írskym právom, ktoré je teda potrebné na uvedené zmluvy uplatniť.

131 Po prvé totiž napriek postupnému uzavretiu desiatej a jedenástej ZDU v skutočnosti medzi zmluvnými stranami existoval nepretržitý pracovnoprávny vzťah od prvej z jedenástich ZDU.

132 Táto kontinuita vyplýva predovšetkým z označenia pracovného miesta, ktoré žalobca zastával v rámci misie v desiatej a jedenástej ZDU, teda miesto „IT Officer (Regional Infrastructure Support) (EK 10453)“, v postavení osoby zodpovednej za technológie na regionálnej úrovni, ktoré zastával už od uzavretia šiestej ZDU. Ako to samotný žalobca opísal vo svojich pripomienkach z 11. júna 2020 a ako to vyplýva z prvej prílohy, ktorú priložil k uvedeným pripomienkam, v každom prípade v rámci pracovného miesta, ktoré zastával od 15. júna 2012, identifikovaného referenčným číslom EK 10453, vykonával v rámci misie Eulex Kosovo úlohy riadenia a dozoru všetkých členov personálu pracujúcich v kancelárii pre pomoc a podporu v oblasti informatiky (IT help desk/support). Toto konštatovanie nemožno vylúčiť z dôvodu, že úlohy, ktoré mu boli zverené v rámci šiestej až jedenástej ZDU, sa mohli vyvíjať v priebehu predmetného obdobia, teda od 15. júna 2012 do 14. novembra 2014.

133 Ako to totiž výslovne vyplýva z ich opisu samotným žalobcom, ako je uvedený v časti III správy o služobnom postupe (ďalej len „PER“), ktorá sa vzťahovala na obdobie od 16. apríla do 14. novembra 2014, jeho úlohy sa vyvíjali z dôvodu reštrukturalizácie misie Eulex Kosovo, najmä z dôvodu zrušenia oddelenia pre regionálnu informatickú a technologickú podporu. Takýto vývoj úloh vykonávaných žalobcom je vlastný úlohám riadiaceho a dozorujúceho pracovníka zodpovedného za službu, ktorú zastával. Nemôže teda zmeniť kontinuitu pracovnoprávneho vzťahu založeného medzi žalobcom a misiou počas jedenástich ZDU.

134 Ďalej zo všetkých šiestich PER vypracovaných v priebehu pracovnoprávneho vzťahu medzi misiou Eulex Kosovo alebo jej vedúcim a žalobcom vyplýva, že žalobcovi bola navrhnutá nová ZDU. Misia Eulex Kosovo tieto PER oznámila v odpovedi na žiadosť formulovanú v tomto zmysle v treťom opatrení na zabezpečenie priebehu konania.

135 Napokon je nesporné, že žalobca dosiahol postup podľa platových stupňov v závislosti od počtu odpracovaných rokov, ktoré sa naakumulovali v priebehu jeho jedenástich po sebe nasledujúcich ZDU v rámci misie Eulex Kosovo.

136 Vzhľadom na túto kontinuitu a väzby existujúce medzi jedenástimi ZDU, za mlčania desiatej a jedenástej ZDU, pokiaľ ide o voľbu práva uplatniteľného na spor v oblasti pracovného práva, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, zmluvnými stranami, treba zohľadniť parametre na určenie tohto práva tak, ako sú uvedené v prvých deviatich ZDU.

137 Ako však bolo konštatované v bode 123 vyššie, v prvých deviatich ZDU sa zmluvné strany rozhodli podriadiť svoj zmluvný vzťah írskemu právu. Bez ohľadu na mlčanie desiatej a jedenástej ZDU, v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 105 vyššie, na základe článku 8 ods. 4 nariadenia Rím I treba dospieť k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré charakterizujú pracovnoprávny

vzťah žalobcu v rámci jeho činnosti v misii Eulex Kosovo na základe jedenástich ZDU, na posledné dve ZDU sa naďalej vzťahuje írsky zákon ako zákon krajiny, ktorej bol žalobca štátnym príslušníkom a odkiaľ pochádzal v čase jeho nástupu do funkcie v misii Eulex Kosovo.

138 Po druhé, pokiaľ ide o režimy sociálneho zabezpečenia a dôchodkového zabezpečenia na jednej strane a o daňový režim, do ktorého patrí žalobca, posledné dve ZDU vo svojich článkoch 12.1 a 13.1 stanovovali, že zamestnanec podlieha vnútroštátnemu zákonu účinnému v jeho krajine trvalého (daňového) domicilu pred nástupom do funkcie v misii Eulex Kosovo. Hoci hraničný ukazovateľ uplatniteľný na tieto rôzne režimy sa priamo nevzťahuje na predmet sporu v oblasti pracovného práva, o aký ide v prvom žalobnom návrhu, treba uviesť, že vzhľadom na konštatovania uvedené v bodoch 121 až 124 vyššie, opätovne odkazujú na írske právo ako uplatniteľné vnútroštátne právo.

139 Vo výsledku treba uplatniť írske právo na celý zmluvný vzťah, ktorý vznikol na základe jedenástich ZDU, ktoré žalobca uzatvoril s vedúcim misie Eulex Kosovo a následne s uvedenou misiou. O predmete sporu, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, teda treba rozhodnúť s ohľadom na uvedené právo, a nie na belgické právo, na ktoré sa pôvodne odvolával žalobca.

2) Írske hmotné pracovné právo uplatniteľné v prejednávanej veci a preberajúce doložku 5 rámcovej dohody o PDU

140 Ako vyplýva z bodov 96 až 98 vyššie, zavedením rámcovej dohody o PDU, ktorá je uvedená v prílohe smernice 1999/70, normotvorca Únie stanovil vzhľadom na všeobecnú zásadu zákazu zneužitia práva právny rámec, ktorého cieľom je zabrániť zneužívaniu práva vyplývajúcemu z opakovaného používania pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú.

141 Doložka 5 rámcovej dohody o PDU, nazvaná „Opatrenia proti nezákonnému konaniu [zneužitiu – *neoficiálny preklad*]“, znie:

„1. V úsilí zabrániť nezákonnému konaniu [zneužitiu – *neoficiálny preklad*], ku ktorému dochádza pri opakovanom uzatváraní pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú, členské štáty po porade so sociálnymi partnermi a v súlade s vnútroštátnymi právom, kolektívnymi dohodami alebo zaužívanými postupmi a/alebo sociálni partneri sú v prípade, že neexistujú ekvivalentné zákonné opatrenia na zamedzenie nezákonného konania, prijmú spôsobom, ktorý zohľadňuje potreby príslušných rezortov alebo kategórií pracovníkov, jedno alebo viacero z týchto opatrení:

a) na základe objektívnych dôvodov predĺžiť platnosť takýchto pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov;

b) určiť maximálne prípustné celkové obdobie platnosti opakovane uzatvorených pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú;

c) určiť, koľkokrát možno platnosť takýchto pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov predĺžiť.

2. Členské štáty po porade so sociálnymi partnermi a/alebo sociálni partneri prípadne určia, za akých podmienok sú považované za pracovné zmluvy alebo pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú:

a) opakovane uzatvorené;

b) pracovné zmluvy alebo pracovnoprávne vzťahy na dobu neurčitú.“

142 Doložka 5 bod 1 rámcovej dohody o PDU má za účel vykonať jeden z cieľov sledovaných touto rámcovou dohodou, a to upraviť opakované využívanie pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú, považované za možný zdroj zneužívania v neprospech pracovníkov tým, že sa upraví určitý počet minimálnych ochranných ustanovení určených na zabránenie neistote v postavení zamestnancov (pozri rozsudok z 26. januára 2012, Kücük, C-586/10, EU:C:2012:39, bod 25 a citovanú judikatúru).

143 Toto ustanovenie rámcovej dohody o PDU ukladá členským štátom v úsilí predísť zneužitiam, ku ktorým dochádza pri opakovanom uzatváraní pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú prijať jedno alebo viacero opatrení, ktoré vymenováva, ak ich vnútroštátne právo neobsahuje rovnocenné zákonné opatrenia. Tri opatrenia vymenované v bode 1 písm. a) až c) tejto doložky sa týkajú objektívnych dôvodov odôvodňujúcich obnovovanie takýchto pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov, maximálne prípustného celkového obdobia platnosti takýchto opakovane uzatváraných pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov a počtu ich obnovení (pozri rozsudok z 26. januára 2012, Kücük, C-586/10, EU:C:2012:39, bod 26 a citovanú judikatúru).

144 Smernica 1999/70 bola prebratá do írskeho právneho poriadku zákonom z roku 2003. Tento zákon nadobudol účinnosť 14. júla 2003.

145 Článok 9 zákona z roku 2003 preberá doložku 5 rámcovej dohody o PDU. V odseku 1 stanovuje, že ZDU zamestnanca, ktorý ku dňu prijatia tohto zákona alebo po tomto dátume dovŕšil svoj tretí rok nepretržitého zamestnania v službách svojho zamestnávateľa alebo pridruženého zamestnávateľa, môže tento zamestnávateľ obnoviť najviac jedenkrát na obdobie najviac jedného roka. Podľa článku 9 ods. 3 tohto zákona akákoľvek podmienka začlenená do pracovnej zmluvy v rozpore s odsekom 1 tohto článku je neúčinná a predmetná zmluva sa považuje za uzavretú na dobu neurčitú.

146 Podľa článku 9 ods. 4 zákona z roku 2003 sa však zamestnávateľ môže z objektívnych dôvodov odchýliť od povinností vyplývajúcich z odsekov 1 až 3 uvedeného článku. Pojem objektívne dôvody je spresnený v článku 7 tohto zákona. V súlade s týmto posledným uvedeným článkom „dôvod sa považuje za objektívny dôvod na účely akéhokoľvek stavu tejto zmluvnej strany, len pokiaľ je založený na iných úvahách, ako je postavenie dotknutého zamestnanca ako zamestnanca na dobu určitú, a ak menej priaznivé zaobchádzanie vyplývajúce pre tohto zamestnanca (ktoré môže zahŕňať obnovenie zmluvy zamestnanca na dobu určitú na ďalšiu dobu určitú), sleduje dosiahnutie legitímneho cieľa zamestnávateľa a ak je takéto zaobchádzanie vhodné a potrebné na tento účel“. Inými slovami a v podstate na to, aby bol uvádzaný dôvod objektívny, musí byť založený na dôvodoch nesúvisiacich so zamestnancom a menej priaznivé zaobchádzanie, ktoré pre neho vyplýva zo ZDU, musí mať za účel dosiahnuť legitímny cieľ zamestnávateľa primeraným a nevyhnutným spôsobom.

3) O uplatnení írskeho pracovného práva na žiadosť o zmenu kvalifikácie jedenástich ZDU na ZDN

147 V odpovedi žalobcu na prvé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania v rozsahu, v akom bol vyzvaný, aby predložil svoje pripomienky, pokiaľ ide o prípadné uplatnenie írskeho práva, žalobca v podstate zotrval na svojej žiadosti o zmenu kvalifikácie jedenástich ZDU na ZDN. V tejto súvislosti uviedol, že neexistuje objektívny dôvod všeobecného a rozpočtového charakteru, ktorý by mohol odôvodňovať uzavretie jedenástich ZDU a že v súlade s judikatúrou, keďže jeho zamestnanie misiou Eulex Kosovo sa týkalo trvalých a dlhodobých potrieb, toto uzatváranie bolo zneužívaním, takže uvedené ZDU by sa mali prekvalifikovať na jedinú ZDN.

148 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o objektívne dôvody, na ktoré misia Eulex Kosovo poukázala na odôvodnenie uzavretia jedenástich ZDU, žalobca spochybňuje, že misia bola systematicky obmedzovaná na trvanie jej mandátu, a to o to viac, že doba platnosti dotknutých ZDU nezodpovedala dobe trvania uvedeného mandátu. Dodáva, že bolo možné zmluvný vzťah žalobcu podriadiť režimu na dobu neurčitú, keďže organizácia rozhodovacieho procesu o obnovovaní misií úplne umožňovala dať výpoveď v lehote uplatniteľnej na ZDN.

149 Misia Eulex Kosovo podporovaná ostatnými žalovanými sa v podstate domnieva, že existovali objektívne dôvody odôvodňujúce uzavretie jedenástich ZDU.

150 V prejednávanej veci prináleží Všeobecnému súdu, aby na základe arbitrážnej doložky uvedenej v poslednej ZDU posúdil so zreteľom na ustanovenia článku 9 zákona z roku 2003, ktorým sa preberá doložka 5 rámcovej dohody o PDU, dôvodnosť žiadosti navrhovateľa o zmenu kvalifikácie jedenástich ZDU na jedinú ZDN. Ani zo spisu vo veci, ani z tvrdení účastníkov konania nevyplýva, že by zákon z roku 2003 nebol v súlade so smernicou 1999/70, ba dokonca so všeobecnou právnou zásadou zákazu zneužitia práva.

151 V prvom rade je nesporné, že žalobca bol prijatý do zamestnania pre misiu Eulex Kosovo na základe článku 9 ods. 3 prvej vety jednotnej akcie 2008/124. V súlade s týmto článkom mohla misia Eulex Kosovo v prípade potreby prijať do zamestnania medzinárodný civilný a miestny personál na základe zmluvy. Naopak, keďže v uvedenej jednotnej akcii chýba spresnenie v tejto súvislosti, prináležalo vedúcemu misie, neskôr tejto misii, keď jej bola priznaná právna subjektivita v roku 2014, rozhodnúť o druhu zmluvy navrhovanej žalobcovi. Počas celého zmluvného vzťahu so žalobcom sa rozhodlo navrhnúť mu uzavretie po sebe nasledujúcich ZDU.

152 V druhom rade podľa judikatúry súdu Únie dotknutým orgánom prináleží v každom jednotlivom prípade posúdiť všetky okolnosti prípadu, pričom zohľadnia najmä počet uvedených zmlúv opakovane uzatvorených s tou istou osobou alebo na účely vykonania tej istej práce, tak aby zamestnávatelia nemohli zneužívať pracovné zmluvy alebo pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú, hoci zjavne uzatvorené na účely pokrytia potreby pracovníkov na zastupovanie. Hoci uvedené posúdenie objektívneho dôvodu sa musí vzťahovať na obnovenie poslednej uzatvorenej pracovnej zmluvy, existencia, počet a trvanie v minulosti opakovane uzatvorených zmlúv tohto typu s tým istým zamestnávateľom sa môžu ukázať ako relevantné v rámci globálneho posúdenia (pozri rozsudok z 26. januára 2012, Kücük, C-586/10, EU:C:2012:39, bod 40 a citovanú judikatúru).

153 Je nesporné, že žalobca bol zamestnaný v misii Eulex Kosovo na základe jedenástich ZDU, ktoré boli postupne uzatvorené medzi 5. aprílom 2010 a 14. novembrom 2014 ako zodpovedný za technológie („IT Officer“). Zo skutočností uvedených v spise vyplýva, že v priebehu plnenia ôsmej

ZDU, ktoré sa skončilo 14. júna 2013, došlo k dovŕšeniu tretieho roku od začiatku pracovného pomeru. Podľa článku 9 ods. 1 zákona z roku 2003 doba trvania deviatej ZDU, ktorá plynula od 15. júna 2013 do 14. júna 2014, neprekročila jeden rok. Od tohto posledného uvedeného dátumu sa teda uplatňuje zákaz uzatvárať nové ZDU. Desiata ZDU by tak v zásade mala byť prekvalifikovaná na ZDN s výnimkou toho, že by v súlade s článkom 9 ods. 4 zákona z roku 2003 existovali objektívne dôvody odôvodňujúce jej uzavretie.

154 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa pojem „objektívne dôvody“ uvedený v doložke 5 bode 1 písm. a) rámcovej dohody o PDU musí chápať tak, že označuje presné a konkrétne okolnosti charakterizujúce určenú činnosť, a preto môže odôvodniť v tomto osobitnom kontexte použitie opakovane uzatváraných ZDU. Tieto okolnosti môžu vyplývať najmä z osobitného charakteru úloh, na ktorých splnenie boli takéto zmluvy uzatvorené, a z charakteristických vlastností spojených s nimi alebo prípadne zo sledovania legitímneho cieľa sociálnej politiky členského štátu (pozri rozsudok z 26. januára 2012, Kücük, C-586/10, EU:C:2012:39, bod 27 a citovanú judikatúru).

155 S prihliadnutím na uvedenú judikatúru treba uplatniť článok 7 zákona z roku 2003 a preskúmať, či v súlade s článkom 9 tohto zákona existovali v prejednávanej veci takéto objektívne dôvody na uzavretie jedenástich po sebe nasledujúcich ZDU po 14. júni 2014, teda po deviatej ZDU.

156 V tejto súvislosti treba uviesť, že celkový právny rámec a profesijný kontext, v ktorých žalobca plnil úlohy, ktoré mu boli zverené v rámci misie Eulex Kosovo, sa vyznačujú dočasným rozmerom. Tento rozmer vyplýva nielen z dĺžky mandátov misie a období, na ktoré sa vzťahujú finančné referenčné sumy určené na pokrytie jej výdavkov, ale najmä z periodického (re)definovania jej právomocí a rozsahu činnosti a z dĺžky mandátu vedúceho misie. Tento rozmer navyše ilustrujú podmienky a spôsoby prijímania personálu misie Eulex Kosovo.

157 Po prvé, pokiaľ ide o trvanie mandátov misie, treba pripomenúť, že Rada prijala jednotnú akciu 2006/304/SZBP z 10. apríla 2006 o zriadení plánovacieho tímu EÚ (EUPT Kosovo) pre možnú operáciu krízového riadenia EÚ v oblasti právneho štátu a ďalších možných oblastiach v Kosove (Ú. v. EÚ L 112, 2006, s. 19), na základe Zmluvy o EÚ v jej znení účinnom v tom čase, a najmä jej článku 14. Dňa 11. decembra 2006 Rada na základe tých istých ustanovení Zmluvy o EÚ prijala jednotnú akciu 2006/918/SZBP, ktorou sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2006/304 (Ú. v. EÚ L 349, 2006, s. 57), v ktorej schválila koncept krízového riadenia Únie v Kosove. Okrem toho práve vzhľadom na uvedené spoločné akcie bola misia Eulex Kosovo založená, stále najmä na základe článku 14 Zmluvy o EÚ, prostredníctvom jednotnej akcie 2008/124. V odôvodnení 10 jednotnej akcie 2008/124 sa pripomína, že článok 14 ods. 1 Zmluvy o EÚ vyžaduje stanovenie financovania na celé obdobie vykonávania tejto jednotnej akcie.

158 Podľa článku 14 ods. 1 Zmluvy o EÚ v jej znení účinnom v čase vytvorenia misie Eulex Kosovo boli jednotné akcie prijímané Radou a týkali sa určitých situácií, v ktorých sa operačná činnosť Únie považovala za nevyhnutnú. Mali stanoviť ciele, rozsah a prostriedky, ktoré Únia dostane k dispozícii, a ak je to potrebné, aj dobu trvania a podmienky ich uskutočnenia.

159 Podľa ustanovení článku 20 druhého odseku prvej vety pôvodného znenia jednotnej akcie 2008/124 mala teda jej účinnosť uplynúť po 28 mesiacoch od prijatia operačného plánu (OPLAN) týkajúceho sa misie „právny štát“, vedenej v Kosove Úniou, Eulex Kosovo. Vzhľadom na dátum prijatia tohto plánu pôvodný mandát tejto jednotnej akcie uplynul 14. júna 2010. Rada ju následne viackrát a opakovane predĺžila na obdobie dvoch rokov.

160 Jej mandát bol teda predĺžený najskôr do 14. júna 2012 [článok 1 ods. 10 rozhodnutia Rady 2010/322/SZBP z 8. júna 2010, ktorým sa mení a dopĺňa a predlžuje jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 145, 2010, s. 13)], a následne do 14. júna 2014 [článok 1 ods. 7 rozhodnutia Rady 2012/291/SZBP z 5. júna 2012, ktorým sa mení, dopĺňa a predlžuje jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 146, 2012, s. 46)] a potom do 14. júna 2016 (článok 1 ods. 9 rozhodnutia 2014/349)].

161 Po druhé, pokiaľ ide o obdobia, na ktoré sa vzťahujú finančné referenčné sumy, ktoré sa nachádzajú v postupných verziách článku 16 jednotnej akcie 2008/124, nazvaného „Finančné ustanovenia“, Rada mala v súlade s ustanoveniami posledného pododseku odseku 1 uvedeného článku v jeho rôznych zneniach od znenia vyplývajúceho z rozhodnutia 2010/322 stanoviť uvedené sumy určené na pokrytie výdavkov misie Eulex Kosovo. Tieto obdobia, na ktoré sa vzťahujú finančné referenčné sumy, ilustrujú dočasný rozpočtový kontext, do ktorého patrila intervencia Únie v Kosove prostredníctvom misie Eulex Kosovo.

162 Medzi vytvorením misie a prvým polrokom 2015 sa tak finančné referenčné sumy určené na pokrytie výdavkov spojených s misiou, ktoré boli pôvodne stanovené na základe jednotnej akcie 2008/124 do 14. júna 2009 (články 16 a 20 jednotnej akcie 2008/124), následne jednotnej akcie Rady 2009/445/SZBP z 9. júna 2009, ktorou sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 148, 2009, s. 33), až do 14. júna 2010 (článok 1 ods. 1 jednotnej akcie 2009/445), následne stanovili rozhodnutiami Rady až do 14. októbra 2010 (článok 1 ods. 6 rozhodnutia 2010/322), potom až do 14. októbra 2011 [článok 1 rozhodnutia Rady 2010/619/SZBP z 15. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 272, 2010, s. 19)], následne až do 14. decembra 2011 [článok 1 rozhodnutia Rady 2011/687/SZBP zo 14. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 270, 2011, s. 31)], následne až do 14. júna 2012 [článok 1 rozhodnutia Rady 2011/752/SZBP z 24. novembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 310, 2011, s. 10)], potom až do 14. júna 2013 (článok 1 ods. 5 rozhodnutia 2012/291), potom až do 14. júna 2014 [rozhodnutie Rady 2013/241/SZBP z 27. mája 2013, ktorým sa mení jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 141, 2013, s. 47)], následne až do 14. októbra 2014 (článok 1 ods. 6 rozhodnutia 2014/349) a nakoniec až do 14. júna 2015 [článok 1 ods. 3 rozhodnutia Rady 2014/685/SZBP z 29. septembra 2014, ktorým sa mení jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 284, 2014, s. 51)].

163 Po tretie, pokiaľ ide o vymedzenie právomocí a rozsah činnosti misie Eulex Kosovo, tieto boli predmetom úprav v závislosti od vývoja situácie na mieste a vzťahov medzi Úniou a kosovskými orgánmi.

164 Predovšetkým táto geopolitická a diplomatická neistota sa odráža na jednej strane v ustanoveniach článku 28 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, podľa ktorých ak dôjde k zmene okolností, ktorá má jasný vplyv na otázku, ktorá je predmetom rozhodnutia prijatého Radou, ktorým sa zavádza operačná činnosť Únie, Rada preskúma zásady a ciele tohto rozhodnutia a prijme nevyhnutné rozhodnutia. To isté platí pre ustanovenia článku 14 ods. 2 Zmluvy o EÚ v jej znení platnom v čase vytvorenia misie Eulex Kosovo v roku 2008, ktoré nahradil článok 28 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ. Na druhej strane uvedená neistota sa odráža aj viacnásobným opakovaním, v odôvodneniach jednotlivých rozhodnutí Rady, ktorými sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2008/124, skutočnosti, že misia Eulex Kosovo sa musí vykonať v kontexte situácie, ktorá by sa mohla zhoršiť a narušiť ciele pôvodne SZBP a následne vonkajšej činnosti uvedené v článku 21 ZEÚ.

165 Ďalej v súlade s ustanoveniami článku 19 jednotnej akcie 2008/124 v znení vyplývajúcom z rozhodnutia 2010/322 bola Rada povinná posúdiť, či sa má táto úloha predĺžiť, najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím uvedenej akcie. Z odôvodnení každého z rozhodnutí o predĺžení tejto

jednotnej akcie tak vyplýva, že Rada uviedla odporúčania, ktoré v tejto súvislosti formuloval Politický a bezpečnostný výbor (PBV) (odôvodnenie 3 rozhodnutia 2010/332), následne strategické preskúmanie (odôvodnenie 3 rozhodnutia 2012/291 a odôvodnenie 4 rozhodnutia 2014/349).

166 Strategické preskúmanie misie Eulex Kosovo (CMDP, EEAS 00115/14) vypracované v priebehu januára 2014 (ďalej len „strategické preskúmanie“) vypracovala misia Eulex Kosovo v znení, ktoré nie je úplne odtajnené, ako prílohu A5 jej odpovede na druhé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania. Práve na základe tohto dokumentu Rada rozhodnutím 2014/349 rozhodla o zmene a predĺžení jednotnej akcie 2008/124 do 14. júna 2016. V tejto súvislosti treba uviesť, že ako tvrdí najmä misia Eulex Kosovo, z tohto preskúmania vyplýva, že na jednej strane v roku 2013 vyjadrili kosovské orgány želanie, aby sa s ohľadom na ukončenie mandátu jednotnej akcie, ktorý bol stanovený na 14. júna 2014, začal proces ukončenia kontrolovanej nezávislosti Kosova. Uvedené orgány tak v liste kancelárie predsedu vlády Kosova, ktorý bol vyhotovený v priebehu júla 2013, ktorý tvorí prílohu I strategického preskúmania, navrhli prechodnú stratégiu, ktorej cieľom bolo pomôcť misii preniesť svoje výkonné právomoci na dotknuté kosovské inštitúcie koordinovane a s cieľom ukončiť jej mandát v priebehu júna 2014. V tejto súvislosti uvedené orgány v uvedenom liste vymenovali niektoré oblasti činnosti misie Eulex Kosovo, ktoré podľa ich vlastného posúdenia mohli byť prevedené na kosovské inštitúcie.

167 Na druhej strane práve vzhľadom na tieto želania vyjadrené kosovskými orgánmi sa v strategickom preskúmaní odporúčalo nanovo definovať rozsah činností misie Eulex Kosovo. Z tohto dôvodu sa v bode 45 uvedeného preskúmania osobitne navrhlo zachovať reziduálnu prítomnosť na úrovni miestneho súdneho systému. Rovnako v bode 75 strategického preskúmania vzhľadom na predĺženie mandátu misie od júna 2014 do júna 2016 bolo výslovne uvedené, že vzhľadom na nové činnosti zverené misii bude táto misia oveľa menšia a že v tejto súvislosti sa navrhuje dohodnúť prechodné obdobie troch až štyroch mesiacov, ktoré sa malo skončiť v septembri alebo októbri 2014.

168 Napokon z revidovanej verzie OPLAN prijatej 20. júna 2014 (9633/6/14 REV 6), ktorú misia Eulex Kosovo oznámila v nie úplne odtajnenej verzii ako prílohu A7 jej odpovede na druhé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania vyplýva, že zmeny vykonané v jednotnej akcii 2008/124 sa zakladali na vyvážení ašpirácií kosovských orgánov a konštatovania uvedeného v strategickom preskúmaní, podľa ktorého napriek dosiahnutému pokroku, sledované ciele neboli počas júna 2014 plne dosiahnuté. V časti 1.2 („Situation Update“) bolo teda výslovne uvedené, že v rámci predĺženia jej mandátu do júna 2016 bolo potrebné zaviesť partnerstvo s cieľom reagovať súčasne na želanie kosovských orgánov, aby sami prebrali výzvy a zároveň vôľu zabezpečiť prechod v oblastiach činnosti, v ktorých boli dosiahnuté dohodnuté ciele. Výslovne bolo spresnené, že „apropriácia a prevzatie zodpovednosti na miestnej úrovni sú určujúcou charakteristikou budúceho mandátu“. Pokiaľ ide o vykonanie reštrukturalizácie misie Eulex Kosovo, ktorá mala nadobudnúť účinnosť 15. októbra 2014, z hlavy 4.2.1 („Transition Phase“) vyplýva, že počas prechodnej fázy, ktorá začala 15. júna 2014 a ktorá sa skončila 14. októbra 2014, mala byť misia reorganizovaná v súlade s organizačnou štruktúrou tvoriacou prílohu 1 uvedenej verzie OPLAN. Z uvedenej prílohy pritom vyplýva, že pokiaľ ide o technické služby, počet „Information Technology Officers“ oddelenia „Information Technology and Software Development“, ktorého súčasťou bol žalobca, sa mal zmeniť zo šiestich na štyroch.

169 Pokiaľ ide o zásady uplatniteľné na uvedenú prechodnú fázu v súvislosti s dôsledkami rozhodnutí o reštrukturalizácii misie Eulex Kosovo na podmienky zamestnávania jej personálu, bolo stanovené, že v prípade zrušenia pracovných miest sa zmluvy zmluvných zamestnancov, ktorí ich obsadzujú, v žiadnom prípade po ich skončení neobnovia.

170 Po štvrté, pokiaľ ide o dĺžku trvania mandátov po sebe nasledujúcich vedúcich misií, táto znovu ilustruje dôsledky dočasného rozhodovacieho rámca, do ktorého patrila intervencia Únie v Kosove prostredníctvom misie Eulex Kosovo.

171 Mandát prvého vedúceho misie tak na základe ustanovení článku 2 druhého odseku rozhodnutia PBV EULEX/1/2008 zo 7. februára 2008 o vymenovaní vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2008/125/SZBP) (Ú. v. EÚ L 42, 2008, s. 99) plynul do uplynutia jednotnej akcie 2008/124. Uvedený mandát bol ukončený 14. októbra 2010 v dôsledku zrušenia rozhodnutia Eulex/1/2008 článkom 2 rozhodnutia PBV EULEX/1/2010 z 27. júla 2010 o vymenovaní vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2010/431/SZBP) (Ú. v. EÚ L 202, 2010, s. 10)].

172 Pokiaľ ide o druhého vedúceho misie, jeho mandát najprv plynul v zmysle rozhodnutia Eulex/1/2010 od 15. októbra 2010 do 14. októbra 2011 a následne bol trikrát predĺžený, a to do 14. júna 2012 [rozhodnutie Politického a bezpečnostného výboru EULEX KOSOVO/1/2011 z 27. júla 2010, ktorým sa predlžuje mandát vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove EULEX KOSOVO (2011/688/SZBP) (Ú. v. EÚ L 270, 2011, s. 32)], potom do 14. októbra 2012 [rozhodnutie Politického a bezpečnostného výboru EULEX KOSOVO/1/2012 z 12. júna 2012, ktorým sa predlžuje mandát vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2012/310/SZBP) (Ú. v. EÚ L 154, 2012, s. 24)] a nakoniec až do 31. januára 2013 [rozhodnutie Politického a bezpečnostného výboru EULEX KOSOVO/2/2012 z 12. októbra 2012, ktorým sa predlžuje mandát vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2012/631/SZBP) (Ú. v. EÚ L 282, 2012, s. 45)].

173 Mandát tretieho vedúceho misie najprv plynul od 1. februára 2013 do 14. júna 2014 [rozhodnutie Politického a bezpečnostného výboru EULEX KOSOVO/3/2012 zo 4. decembra 2012 o vymenovaní vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2012/751/SZBP) (Ú. v. EÚ L 334, 2012, s. 46)] a následne bol predĺžený až do 14. októbra 2014 [rozhodnutie Politického a bezpečnostného výboru EULEX KOSOVO/1/2014 zo 17. júna 2014, ktorým sa predlžuje mandát vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2014/371/SZBP) (Ú. v. EÚ L 180, 2014, s. 17)].

174 V súvislosti s uzavretím poslednej ZDU na obdobie od 15. októbra do 14. novembra 2014 treba dodať, že štvrtý vedúci misie bol vymenovaný na obdobie od 15. októbra 2014 do 14. júna 2015 [rozhodnutie Politického a bezpečnostného výboru EULEX KOSOVO/2/2014 z 9. októbra 2014 o vymenovaní vedúceho misie Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (2014/707/SZBP) (Ú. v. EÚ L 295, 2014, s. 59)].

175 Z vyššie uvedených konštatovaní vyplýva, že trvanie mandátov vedúcich misie Eulex Kosovo bolo nielen obmedzené, ale aj stanovené na rôzne dlhé obdobia. Okrem skutočnosti, že prvých deväť ZDU bolo uzatvorených medzi žalobcom a vedúcim misie, ktorý bol v tom čase vo funkcii, treba uviesť, že v súlade s bodom 4 siedmym a ôsmym odsekom oznámenia K(2009) 9502, ktoré bolo pôvodne neoddeliteľnou súčasťou ustanovení upravujúcich zmluvný vzťah medzi žalobcom a vedúcim misie, musí byť dĺžka trvania pracovnej zmluvy medzinárodných zamestnancov

v súlade s podmienkami zmluvy osobitného poradcu pre SZBP, s ktorým žalobca uzavrel zmluvu. V tejto súvislosti je nesporné, že každý z vedúcich misie, s ktorými žalobca uzavrel prvých deväť ZDU, bol vo svojom postavení vedúceho misie v tom čase osobitným poradcom pre SZBP. Keďže misia Eulex Kosovo nemala udelenú právnu subjektivitu, bolo odôvodnené, aby boli pracovné zmluvy medzinárodných zmluvných zamestnancov uzatvárané vedúcimi uvedenej misie. Dĺžka ich funkčného obdobia bola pritom obmedzená, ako pripomína misia Eulex Kosovo, na základe bodu 4 oznámenia K(2009) 9502. Za týchto okolností vedúci misie v zásade nemohli uzatvárať pracovné zmluvy s dobou platnosti dlhšou ako doba platnosti ich vlastných zmlúv.

176 Z konštatovaní uvedených v bodoch 157 až 175 vyššie tak vyplýva, že počas obdobia medzi dňom vytvorenia misie Eulex Kosovo a druhým polrokom 2014 bola doba trvania mandátu misie ako civilnej misie v rámci krízového riadenia, pôvodne stanovená na 28 mesiacov, následne trikrát predĺžená do doby dvoch rokov. Navyše tak obdobia, na ktoré sa vzťahujú finančné referenčné sumy určené na pokrytie jej výdavkov, ako aj mandáty jednotlivých vedúcich misie, boli stanovené na po sebe nasledujúce, rôzne dlhé a nie rovnaké obdobia. Okrem toho, pokiaľ ide o vymedzenie právomocí a rozsahu činnosti misie, toto vymedzenie bolo predmetom zmien v závislosti od vývoja vykonávania mandátu, ktorý jej bol zverený, situácie na mieste operácií a vzťahov medzi Úniou a kosovskými orgánmi.

177 Okrem toho treba dodať, že pokiaľ ide o podmienky a spôsoby prijímania personálu misie Eulex Kosovo, článok 9 ods. 2 prvá veta jednotnej akcie 2008/124 stanovuje, že „[personál] Eulex Kosovo sa skladá hlavne z členov personálu, ktorých dočasne vyslali členské štáty alebo inštitúcie [Únie]“. V súlade s druhou vetou odseku 2 toho istého článku prináleží každému členskému štátu alebo inštitúcii Únie, aby znášal náklady na personál, ktorý vyslal, vrátane cestovných nákladov na miesto misie a späť, platov, zdravotného poistenia a iných príspevkov. Podľa odseku 3 prvej vety toho istého článku mohla misia podľa potreby zamestnávať najmä medzinárodný civilný personál na základe zmluvy, pokiaľ potrebné funkcie neplnili členovia personálu vyslaní členskými štátmi.

178 Prijímanie personálu misie Eulex Kosovo sa tak malo uskutočniť prioritne vyslaním zamestnancov členských štátov alebo inštitúcií Únie. Len subsidiárne v prípade, ak takto pridelení zamestnanci neboli schopní zabezpečiť určité funkcie potrebné pre uvedenú misiu, mohla táto misia prijať medzinárodný a miestny civilný personál.

179 Tieto podmienky zamestnávania personálu v misii Eulex Kosovo boli odôvodnené dočasnou povahou mandátu uvedenej misie, keďže táto misia, ako vyplýva najmä z bodov 163, 166 a 177 vyššie, bez ohľadu na jej trvanie a predmet, mohla byť stále zmenená, dokonca byť vypovedaná kosovskými orgánmi. Tieto okolnosti vlastné medzinárodnej misii krízového riadenia vytvorenej v rámci SZBP, akou je misia Eulex Kosovo, odôvodňujú, aby jej personál bol prednostne prijatý na základe vyslania zástupcov členských štátov alebo zástupcov inštitúcií Únie. Na jednej strane za predpokladu, že by mandát uvedenej misie nebol obnovený alebo by bol prerušený počas jej vykonávania, bolo by možné ju okamžite ukončiť bez toho, aby hrozilo, že by sa misia vystavila administratívnym a rozpočtovým dôsledkom nezlučiteľným s jej dočasným rozmerom, vyslaním personálu, ktorý do nej dočasne vyslali členské štáty alebo inštitúcie Únie.

180 Preto vzhľadom na to, že žalobca nebol zamestnancom vyslaným členským štátom alebo inštitúciou Únie, úlohy, ktoré mu mohli byť zverené, bez ohľadu na ich špecifický predmet, boli nevyhnutne a priamo vystavené nielen rizikám medzinárodných vzťahov, ktoré podmieňovali zachovanie misie Eulex Kosovo na mieste, jej právomoci, pôsobnosti a jej financovania, ale aj schopnostiam členských štátov, ktoré sú svojou povahou vo vývoji, vyslať vnútroštátnych zástupcov schopných odpovedať na potreby misie. Tieto okolnosti a podmienky zamestnávania

personálu misie, ktoré úzko a priamo súvisia s jej dočasnou povahou, tiež predstavujú objektívne dôvody umožňujúce odôvodniť rozhodnutie navrhnúť medzinárodnému civilnému personálu ZDU.

181 V dôsledku toho vzhľadom na dočasnú povahu všetkých týchto parametrov žalobca nesprávne tvrdí, že na jednej strane na výkon jeho činností v misii Eulex Kosovo mu bolo možné navrhnúť uzavretie ZDN obsahujúcej doložku o výpovedi v prípade ukončenia mandátu misie, a na druhej strane, že pracovné miesto, ktoré zastával, malo za cieľ uspokojiť trvalé a dlhodobé potreby. Perspektívy zamestnávania všetkého personálu misie, vrátane medzinárodných civilných zamestnancov, boli totiž všetky podmienené rozhodnutím o zachovaní misie so zreteľom na geopolitické faktory a v tomto prípade vymedzením jej právomocí a pôsobnosti na základe jej mandátu. Je to teda samotná povaha dotknutého subjektu v rozsahu, v akom je tento subjekt určený na to, aby zanikol a v tomto osobitnom kontexte je závislý len od financovania, ktoré mu pridelil rozpočtový orgán v závislosti od jeho právomocí a rozsahu jeho činnosti, ako sú definované politickým orgánom, ktorá nevyhnutne určuje dočasný charakter podmienok zamestnávania jeho personálu, ako aj v zásade až do deviatej ZDU, dĺžku mandátu vedúceho misie, s ktorým boli pôvodne uzavreté zmluvy.

182 Doba trvania zmlúv, ktoré uzavrela misia Eulex Kosovo alebo boli uzavreté na jej účet s medzinárodnými civilnými zamestnancami, nemohla v žiadnom prípade prekročiť koniec každého mandátu misie a v zásade ani koniec období, na ktoré sa vzťahovali finančné referenčné sumy.

183 V prejednávanej veci sa dátum skončenia každej z prvých deviatich ZDU uzavretých medzi žalobcom a vedúcim misie, ako aj dátum skončenia desiatej ZDU uzavretej medzi žalobcom a samotnou misiou, vždy zhodoval s ukončením mandátu misie alebo období, na ktoré sa vzťahujú finančné referenčné sumy alebo mandát vedúceho misie, takže použitie uvedených ZDU predstavovalo nevyhnutný a vhodný prostriedok, ako to vyplýva z týchto zistení:

– ukončenie prvej ZDU, stanovené na 14. júna 2010, sa zhodovalo s ukončením mandátu misie stanoveným spoločnými akciami 2008/124 a 2009/445 a koncom obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená v jednotnej akcii 2009/445,

– ukončenie druhej ZDU, stanovené na 14. októbra 2010, sa zhodovalo s koncom obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2010/322,

– ukončenie tretej ZDU, stanovené na 14. októbra 2011, sa zhodovalo so skončením obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2010/619 a koncom mandátu vedúceho misie stanoveného rozhodnutím 2010/431,

– ukončenie štvrtej ZDU, stanovené na 14. decembra 2011, sa zhodovalo so skončením obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2011/687,

– ukončenie piatej ZDU, stanovené na 14. júna 2012, sa zhodovalo so skončením mandátu misie podľa rozhodnutia 2010/322, koncom obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2011/752, a ukončením mandátu vedúceho misie stanoveného rozhodnutím 2011/688,

– ukončenie šiestej ZDU, stanovené na 14. októbra 2012, sa zhodovalo s ukončením mandátu vedúceho misie stanoveného rozhodnutím 2012/310,

– ukončenie siedmej ZDU, stanovené na 31. januára 2013, sa zhodovalo s ukončením mandátu vedúceho misie stanoveného rozhodnutím 2012/631,

– ukončenie ôsmej ZDU, stanovené na 14. júna 2013, sa zhodovalo s koncom obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2012/291,

– ukončenie deviatej ZDU, stanovené na 14. júna 2014, sa zhodovalo so skončením mandátu stanoveného rozhodnutím 2012/291, koncom obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2013/241, a ukončením mandátu vedúceho misie stanoveného rozhodnutím 2012/751,

– a koniec desiatej ZDU, stanovený na 14. októbra 2014, sa zhodoval s koncom obdobia, na ktoré sa vzťahovala finančná referenčná suma stanovená rozhodnutím 2014/349.

184 Z toho vyplýva, že vzhľadom na dočasný rozmer kontextu, v ktorom vznikol zmluvný vzťah medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo, teda rozmer, ktorý úzko súvisel s presnými a konkrétnymi okolnosťami určenia a vykonávania mandátu misie Eulex Kosovo, treba konštatovať, že za okolností prejednávanej veci existovali objektívne dôvody, ktoré odôvodňovali, aby sa po 14. júni 2014, teda po deviatej ZDU, použili po sebe nasledujúce ZDU, pokiaľ ide o zamestnanie žalobcu ako medzinárodného civilného zamestnanca v uvedenej misii. Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, uzavrieť prvých desať ZDU mu bolo navrhnuté bez toho, aby došlo k zneužitiu.

185 Pokiaľ ide o objektívne dôvody, ktoré môžu v súlade s článkom 9 zákona z roku 2003 odôvodniť uzavretie jedenástej ZDU medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo, žalobca bol listom z 26. júna 2014 výslovne informovaný, že v dôsledku rozhodnutia o reštrukturalizácii misie Eulex Kosovo prijatého členskými štátmi 24. júna 2014 bude funkcia osoby zodpovednej za technológie („IT Officer“), ktorú zastával od svojho zamestnania v misii Eulex Kosovo, po 14. novembri 2014 zrušená, takže jeho zmluva nebude po tomto dátume obnovená. Táto informácia bola teda žalobcovi formálne oznámená o niečo menej ako päť mesiacov pred skončením jeho pracovných príležitostí v rámci uvedenej misie, a to 14. novembra 2014 a o niečo menej ako štyri mesiace pred ukončením desiatej ZDU stanoveným na 14. októbra 2014. Okrem toho tento list výslovne uvádzal dôvody, pre ktoré mu po 14. novembri 2014 nebolo možné navrhnúť uzavretie novej pracovnej zmluvy v misii na funkciu, ktorú dovtedy plnil v rámci svojich pracovnoprávnych vzťahov s misiou.

186 Práve v tomto osobitnom kontexte, priamo a úzko súvisiacom s reštrukturalizáciou misie Eulex Kosovo, o ktorej sa rozhodlo v júni 2014, misia Eulex Kosovo na konci desiatej ZDU 14. októbra 2014 v súlade so znením listu z 26. júna 2014 navrhla žalobcovi uzavrieť poslednú ZDU na obdobie od 15. októbra do 14. novembra 2014. Žalobca bol teda úplne informovaný o dôvodoch, pre ktoré mu bola ponúknutá posledná ZDU, a o s tým súvisiacich podmienkach, ako aj o skutočnosti, že vzhľadom na reštrukturalizáciu misie a následné zrušenie pracovného miesta, ktoré dovtedy zastával, neprichádza do úvahy nijaká perspektíva obnovenia jeho zmluvy na pracovné úlohy, ktoré prevzal. Táto osobitná okolnosť dokonale ilustruje vysoko dočasný a neistý rozmer, ktorý charakterizuje samotnú povahu misie SZBP, akou je misia Eulex Kosovo, a následne samotnú jej existenciu. Navyše okrem vloženia arbitrážnej doložky označujúcej súd Únie do článku 21 sa ustanovenia uvedenej zmluvy nelíšili od ustanovení uvedených v desiatej ZDU.

187 Z konštatovaní uvedených v bodoch 185 a 186 vyššie vyplýva, že okrem objektívnych dôvodov súvisiacich s dočasnou povahou a stálym vývojom mandátu misie Eulex Kosovo, pokiaľ ide o jej trvanie, obsah a jej financovanie, ktoré odôvodňovali uzavretie prvých desiatich ZDU, existovali

aj iné objektívne dôvody založené na osobitnom kontexte, na ešte konkrétnejšie a podrobnejšie odôvodnenie rozhodnutia misie navrhnúť žalobcovi uzavretie poslednej ZDU iba na jeden mesiac. Takýto návrh predstavoval nevyhnutný a primeraný prostriedok na uspokojenie potrieb, pre ktoré bol zmluvný vzťah uzavretý, vzhľadom na tieto objektívne dôvody. Dátum ukončenia uvedenej ZDU sa totiž zhodoval s dátumom, ku ktorému malo byť pracovné miesto, ktoré dovtedy zastával, zrušené v rámci reštrukturalizácie misie, o ktorej rozhodla Rada, a jej vykonania misiou, teda 15. november 2014.

188 V dôsledku toho v prvom rade existovali objektívne dôvody, ktoré podľa článku 9 zákona z roku 2003 umožňovali odôvodniť uzavretie jedenástich ZDU. Preto bolo žalobcovi navrhnuté uzavrieť poslednú ZDU bez toho, aby došlo k zneužitiu. V nadväznosti na to a v dôsledku toho vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 184 a 187 vyššie treba žiadosť o zmenu kvalifikácie jedenástich ZDU na jedinú ZDN zamietnuť ako nedôvodnú. Napokon v súlade s úvahami uvedenými v bode 82 vyššie musí byť žiadosť o zmenu kvalifikácie ZDU uzavretých medzi žalobcom a prvými dvoma misiami, ktoré sú uvedené v bodoch 1 a 2 vyššie, tiež zamietnutá.

189 Tento záver nemožno spochybniť dodatočnými tvrdeniami žalobcu. Platí to po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že zmluvný vzťah sa automaticky prekvalifikuje na ZDN, keďže k podpisu jedenástich ZDU vždy došlo až po dátume jeho nástupu do funkcie.

190 Hoci je totiž nesporné, že všetkých jedenásť ZDU bolo podpísaných po nadobudnutí ich účinnosti, stačí konštatovať, že pravidlo, na ktoré sa odvoláva žalobca, vychádza z ustanovení článku 9 belgického zákona z 3. júla 1978 o pracovných zmluvách (*Moniteur belge* z 22. augusta 1978, s. 9277). Ako však bolo konštatované v bode 139 vyššie, vnútroštátnym právom uplatniteľným na tento spor je írske právo, ktoré neobsahuje, čo i len v podstate, porovnateľné zmluvné formálne pravidlo. Toto tvrdenie preto nie je dôvodné.

191 Po druhé treba tiež odmietnuť tvrdenie založené na tom, že v prípade neoznámenia všetkých dokumentov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmlúv, a najmä oznámenia K(2009) 9502, žalobca nebol informovaný o svojich daňových právach a právach sociálneho zabezpečenia pred podpísaním prvej ZDU. V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že v prípade neexistencie informovaného súhlasu a poskytnutia informácie, pokiaľ ide o právny rámec uplatniteľný na jedenásť ZDU, sú tieto ZDU neplatné, takže aj z tohto dôvodu by mal byť zmluvný vzťah prekvalifikovaný na jedinú ZDN.

192 Misia Eulex Kosovo spochybňuje, že by súhlas žalobcu bol mylný.

193 Pokiaľ ide o údajné neinformovanie žalobcu o jeho daňových právach a právach sociálneho zabezpečenia pred podpísaním prvej ZDU, ako bolo konštatované v bode 113 vyššie, oznámenie K(2009) 9502 mu bolo skutočne doručené pred podpísaním tejto zmluvy.

194 Je pritom nesporné, že uvedené oznámenie, ktoré bolo neoddeliteľnou súčasťou prvých deviatich ZDU uzavretých medzi žalobcom a vedúcim misie Eulex Kosovo, uvádzalo okrem pravidiel uplatniteľných na pracovnoprávny vzťah výslovne aj všetky práva sociálneho zabezpečenia a daňové práva žalobcu. Okrem toho treba najskôr uviesť, že v e-maile z 9. februára 2010, ktorým mu bolo zaslané oznámenie K(2009) 9502 (pozri bod 113 vyššie), oddelenie ľudských zdrojov misie spresnilo uplatniteľný postup a podmienky, medzi iným na určenie jeho platovej triedy a jeho platu, s cieľom vypracovania ponuky jeho zamestnania. Na tieto účely žalobca následne vrátil misii tlačivo vyhlásenia o bydlisku, riadne vyplnené a s dátumom 22. februára 2010. Napokon v nadväznosti na to prostredníctvom e-mailu z 18. marca 2010 misia na jednej strane

informovala žalobcu na základe dokumentov, ktoré poskytol v reakcii na e-mail z 9. februára 2010, o kategórii, do ktorej patrí jeho pracovné miesto, o jeho platovej triede a stupni, jeho plate a iných príplatkoch, o pracovnej dobe a pracovnom čase v rámci misie, o jeho právach v oblasti dovolenky a poistke vysokého rizika, na ktoré mal nárok. Na druhej strane misia vyzvala žalobcu, aby prijal pracovnú ponuku pripojenú k uvedenému e-mailu z 18. marca 2010 a oznámil presný dátum svojho príchodu, pričom spresnila, že môže vopred požadovať akúkoľvek informáciu, ktorú považuje za potrebnú. Žalobca vrátil uvedenú pracovnú ponuku, ktorá spresňovala jeho pracovné miesto, platovú triedu, odmenu a dátum ukončenia pôvodnej ZDU, podpísanú a s uvedením dátumu 25. marca 2010.

195 Zo všetkých vyššie uvedených konštatovaní vyplýva, že žalobca uzavrel prvú ZDU s misiou Eulex Kosovo s úplnou znalosťou svojich pracovných podmienok, svojich práv sociálneho zabezpečenia a daňových práv. Okrem toho žalobca vo svojich písomných podaniach netvrdil, že dokumenty pripojené k desiatim ďalším ZDU, ktoré boli následne uzatvorené s misiou, mu neboli poskytnuté. Pokiaľ ide o poslednú ZDU, ako bolo uvedené v bode 138 vyššie, údaje týkajúce sa práv sociálneho zabezpečenia a daňových práv žalobcu sa nachádzali v samotných ustanoveniach zmluvy. K tejto poslednej ZDU boli teda pripojené iba opis jeho pracovného miesta, platová tabuľka a formulár o identifikácii zamestnanca („Beneficiary form“ alebo „Designation form“).

196 Po tretie tvrdenie žalobcu založené na porušení článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003 tiež nie je dôvodné.

197 V tejto súvislosti, ako bolo uvedené v bode 87 vyššie, žalobca tvrdí, že porušenie ustanovení článku 8 zákona z roku 2003 má *ipso facto* za následok zmenu kvalifikácie ZDU na ZDN. Rovnako v odpovedi na novú otázku položenú v rámci tretieho opatrenia na zabezpečenie priebehu konania žalobca výslovne uviedol, že jeho návrh na náhradu zmluvnej ujmy súvisiaci s protiprávnym ukončením jeho pracovného pomeru sa zakladá na prekvalifikovaní jeho zmluvného vzťahu v misii na základe „uplatnenia [článku 9 zákona z roku] 2003“.

198 Podľa článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003 ak zamestnávateľ navrhuje obnoviť ZDU, je povinný písomne informovať zamestnanca najneskôr do dátumu obnovenia o objektívnych dôvodoch odôvodňujúcich toto obnovenie a nepredložení návrhu na uzavretie ZDN. Podľa článku 8 ods. 4 uvedeného zákona ak zamestnávateľ opomenul vykonať toto písomné informovanie alebo ak je uvedená informácia vyhýbavá a nejasná, treba z okolností daného prípadu vyvodiť primerané a spravodlivé dôsledky.

199 Najprv treba na jednej strane konštatovať, že hoci ustanovenia článku 8 ods. 4 zákona z roku 2003 stanovujú, že v prípade porušenia povinnosti predchádzajúceho písomného informovania stanovenej v odseku 2 tohto článku treba z okolností prejednávanej veci vyvodiť primerané a spravodlivé dôsledky, írsky zákonodarca naopak nestanovil, že takéto dôsledky môžu spočívať v prekvalifikovaní dotknutých ZDU na ZDN. Tieto ustanovenia sa v tejto súvislosti líšia od ustanovení článku 9 ods. 3 zákona z roku 2003, z ktorého vyplýva, že uvedený zákonodarca tentoraz výslovne stanovil, že v prípade porušenia odsekov 1 a 2 tohto posledného uvedeného článku sa dotknutá ZDU prekvalifikuje na ZDN.

200 Na druhej strane z judikatúry írskych súdov, a najmä z rozsudku Labour Court (Pracovný súd, Írsko) z 24. februára 2009, National University of Ireland Maynooth v. Dr. Ann Buckley (FTD092), v súvislosti s ktorým boli účastníci konania vyzvaní, aby predložili svoje prípadné pripomienky v rámci tretieho opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, vyplýva, že ak sa

uplatnia ustanovenia článku 8 ods. 4 zákona z roku 2003, primerané a spravodlivé dôsledky vyvodené uvedenými súdmi majú v prípade porušenia článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003, čiže ak existujú objektívne dôvody odôvodňujúce uzavretie ZDU, formu finančného odškodnenia.

201 Ďalej, pokiaľ ide o údajné porušenie ustanovení článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003 v prejednávanej veci, je samozrejme možné sa domnievať, že požiadavky predchádzajúceho písomného nie vyhýbavého alebo nejasného informovania, boli pri uzavretí jedenástej ZDU, ktorej plnenie začalo 15. októbra 2014, dodržané. Listom z 26. júna 2014 misia Eulex Kosovo totiž jasne a jednoznačne uviedla, že z dôvodu zrušenia miesta žalobcu od 15. novembra 2014 mu môže navrhnúť uzavrieť už iba poslednú ZDU po ukončení desiatej ZDU. Ako vyplýva z bodov 185 až 187 vyššie, uvádzaný dôvod, keďže priamo súvisí s faktormi dočasnosti, ktoré charakterizujú samotnú povahu misie, predstavuje objektívny dôvod v zmysle článku 7 zákona z roku 2003.

202 Na rozdiel od toho, čo tvrdí misia Eulex Kosovo a ako to tvrdí žalobca vo svojej odpovedi na tretie opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, však ani z ustanovení druhej až desiatej ZDU, vrátane dokumentov, ktoré k nim boli pripojené, ani zo šiestich PER nevyplýva, že by uvedená misia formálne a špecificky oznámila žalobcovi v súlade s ustanoveniami článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003 písomne a pred nadobudnutím účinnosti obnovených ZDU objektívne dôvody, pre ktoré mu ponúkla uzavretie uvedených ZDU a nemohla mu ponúknuť uzavretie ZDN. Misia Eulex Kosovo sa v tejto súvislosti odvoláva na informácie, ktoré sa podľa nej nachádzajú v uvedených PER a v dokumentoch pripojených k ZDU, týkajúcich sa faktorov dočasnosti charakteristických pre misiu Eulex Kosovo, a to najmä obmedzenej dĺžky mandátu misie alebo jej po sebe nasledujúcich vedúcich alebo obmedzeného trvania jej periodicky prideľovaného rozpočtu.

203 Treba však konštatovať, že na jednej strane je nesporné, že druhá až desiata ZDU neboli podpísané pred dátumami nadobudnutia ich účinnosti. Preto na rozdiel od toho, čo stanovujú ustanovenia článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003, písomné informácie, ktoré obsahovali, nemohli byť formálne a konkrétne oznámené žalobcovi pred uvedenými dátumami.

204 Na druhej strane treba tiež konštatovať, že pokiaľ ide o šesť PER, niektoré z nich sa týkali období práce, na ktoré sa vzťahuje viacero ZDU, takže informačná povinnosť stanovená v článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003 zjavne nemohla byť týmto spôsobom dodržaná pri obnovení každej od druhej až deviatej ZDU. Tak je to napríklad v prípade štvrtej PER, ktorá sa týkala obdobia od 15. júna 2012 do 14. júna 2013, teda obdobia, na ktoré sa vzťahovala šiesta, siedma a ôsma ZDU. Žalobca teda zjavne nebol písomne informovaný o objektívnych dôvodoch odôvodňujúcich návrh, ktorý mu bol predložený, uzavrieť siedmu a ôsmu ZDU.

205 Pokiaľ ide stále o šesť PER, je pravda, že druhá PER, ktorá sa týkala obdobia od 15. októbra 2010 do 20. júla 2011, obsahovala formuláciu „aktuálny dátum ukončenia misie: 14. októbra 2011“. Táto informácia sa však ukázala byť nesprávna. Ku dňu podpisu druhej PER, teda 8. augusta 2011, ako to vyplýva z bodu 160 vyššie, bol totiž mandát misie od prijatia rozhodnutia 2010/322 predĺžený do 14. júna 2012. Ako to vyplýva z bodov 162 a 172 vyššie, dátum 14. október 2011 zodpovedal súčasne koncu obdobia, na ktoré sa vzťahujú finančné referenčné sumy určené na financovanie misie, ako aj koncu mandátu vedúceho misie, ktorý bol v tom čase vo funkcii.

206 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že okrem absencie vyčerpávajúcich informácií týkajúcich sa obnovenia druhej až desiatej ZDU boli informácie, na ktoré sa odvoláva misia Eulex Kosovo a ktoré sa jej týkali, v určitých ohľadoch nejednoznačné, či dokonca nesprávne, takže nezodpovedali požiadavkám na špecifické a vopred poskytnuté informácie uvedené v článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003.

207 V dôsledku toho žalobca oprávnene namieta porušenie ustanovení článku 8 ods. 2 zákona z roku 2003.

208 Naopak, pokiaľ ide o primerané a spravodlivé dôsledky, ktoré je potrebné vyvodiť z uvedeného porušenia na základe článku 8 ods. 4 zákona z roku 2003, treba pripomenúť, že z pravidiel upravujúcich konanie pred súdmi Únie, najmä z článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z článku 76 a článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku vyplýva, že spor je v zásade určený a vymedzený účastníkmi konania a že súd Únie nemôže rozhodnúť *ultra petita* (pozri rozsudok zo 17. septembra 2020, Alfamicro/Komisia, C-623/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:734, bod 40 a citovanú judikatúru). Presnejšie, ak je Všeobecnému súdu ako súdu rozhodujúcemu o zmluve na základe článku 272 ZFEÚ predložený spor, musí rozhodnúť len v právnom a skutkovom rámci, ako ho určujú účastníci sporu (pozri rozsudok zo 17. septembra 2020, Alfamicro/Komisia, C-623/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:734, bod 41 a citovanú judikatúru).

209 V prejednávanej veci, ako je uvedené v bode 197 vyššie, žalobca v rozsahu, v akom sa odvoláva na porušenie ustanovení článku 8 zákona z roku 2003, na jednej strane výslovne uviedol, že žiada o zmenu kvalifikácie ZDU na ZDN, ktoré by toto porušenie so sebou prinášalo *ipso facto*. Na druhej strane jasne pripomenul, že jeho nárok na náhradu škody spojený s protiprávnym ukončením jeho pracovného pomeru je založený na zmene kvalifikácie jeho zmluvného vzťahu s misiami, v rámci ktorých postupne pracoval, na základe uplatnenia článku 9 zákona z roku 2003. Z úvah uvedených v bodoch 199 a 200 vyššie však vyplýva, že takejto žiadosti o zmenu kvalifikácie nemožno vyhovieť len na základe porušenia článku 8 zákona z roku 2003. Platí to o to viac v prípade, keď ako bolo konštatované v bode 188 vyššie, v prejednávanej veci v súlade s článkom 9 zákona z roku 2003 existovali objektívne dôvody na uzatvorenie po sebe nasledujúcich jedenástich ZDU.

210 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť žiadosť o zmenu kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na jedinú ZDN.

b) O návrhu na náhradu všetkých zmluvných škôd

211 Návrh žalobcu na náhradu zmluvných škôd uvedený v prvom žalobnom návrhu sa zakladá na prekvalifikovaní ZDU na jedinú ZDN z dôvodu zneužitia po sebe nasledujúcich ZDU, ktorého sa dopustili žalované, a z dôvodu porušenia pravidiel zmluvného formalizmu uplatniteľných podľa belgického alebo írskeho práva. V tomto rámci sa dovoláva porušenia práv sociálneho zabezpečenia, ktoré mal mať ako pracovník zamestnaný v systéme ZDN, najmä v oblasti sociálneho zabezpečenia a dôchodkového zabezpečenia, ale aj informovania, konzultácie, oznámenia a ukončenia zmluvy. Žalobca teda žiada, aby mu boli retroaktívne obnovené všetky práva, na ktoré mal nárok na základe uzavretia takejto zmluvy.

212 Žalované namietajú proti tvrdeniam žalobcu.

213 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že v súlade so záverom uvedeným v bodoch 82 a 188 vyššie treba výhradu založenú na zneužití ZDU, ktorého sa údajne dopustila misia Eulex Kosovo, zamietnuť, rovnako ako v dôsledku toho aj žiadosť o prekvalifikovanie zmluvného vzťahu, ktorý žalobca uzavrel s misiou Eulex Kosovo a následne s prvými dvoma misiami uvedenými v bodoch 1 a 2 vyššie, na ZDN.

214 Po druhé, ako to vyplýva z bodov 189 až 195 vyššie, žalobca misii Eulex Kosovo nesprávne vytýka, že porušila formálne pravidlá na uzavretie jedenástich ZDU, ako aj pravidlá týkajúce sa informovania zamestnanca, a uplatňuje tak neplatnosť týchto zmlúv z dôvodu, že jeho súhlas bol mylný.

215 Návrh na náhradu zmluvných škôd uvádzaných žalobcom v rámci prvého žalobného návrhu treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

216 Vzhľadom na závery uvedené v bodoch 188 a 215 vyššie treba zamietnuť návrhy uvádzané v prvom žalobnom návrhu ako nedôvodné bez toho, aby preto bolo potrebné vysloviť sa k námietke neprípustnosti týchto návrhov uvedenej v bode 74 vyššie, ktorú vzniesli žalované (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, bod 52, a z 1. decembra 1999, Boehringer/Rada a Komisia, T-125/96 a T-152/96, EU:T:1999:302, body 143 a 146).

2. O návrhu na náhradu mimozmluvnej ujmy, ktorý bol predložený v prvom rade (druhý žalobný návrh)

217 Pokiaľ ide o druhý žalobný návrh, ktorý bol tiež predložený ako hlavný, žalobca na jednej strane v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd určil, že Rada, Komisia a ESVČ tým, že sa v priebehu obdobia jeho pracovného pomeru v rámci medzinárodných misií Únie rozhodli zamestnať žalobcu ako medzinárodný civilný personál na zmluvnom základe a nie ako dočasného zamestnanca na základe PZOZ, porušili rôzne právne pravidlá, najmä určité ustanovenia „Zmluvy“, a zaobchádzali s ním diskriminačným spôsobom. Na druhej strane vzhľadom na rôzne finančné škody a ujmu podľa služobného poriadku, ktoré mu tieto protiprávne konania spôsobili, žalobca navrhuje, aby týmto trom žalovaným bolo uložené odškodniť ho do výšky sumy, ktorú účastníci konania určia v lehote stanovenej Všeobecným súdom.

218 Rada, Komisia, ESVČ a misia Eulex Kosovo nesúhlasia s tvrdeniami žalobcu. Okrem toho vo svojich pripomienkach k odpovedi žalobcu na druhé opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, podľa ktorej sa jeho návrh na náhradu škody podľa druhého žalobného návrhu zakladá na článku 268 a článku 340 druhom odseku ZFEÚ, Komisia a ESVČ namietajú neprípustnosť uvedeného návrhu.

219 Na úvod treba pripomenúť, že ako bolo konštatované v bode 60 vyššie, druhý žalobný návrh, predložený ako hlavný, sa zakladá na ustanoveniach článkov 268 a 340 ZFEÚ a smeruje k tomu, aby Rada, Komisia a ESVČ nahradili nezmluvnú ujmu, ktorú žalobca utrpel z dôvodu politiky náboru medzinárodného civilného personálu misií, ktorú prijali.

220 V prvom rade bez ohľadu na neprípustnosť druhého žalobného návrhu, na ktorú sa odvoláva Komisia a ESVČ, sa Všeobecný súd domnieva, že na to, aby sa účastníkom konania vo veci samej poskytla konečná a užitočná odpoveď na uvedený žalobný návrh, treba v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 79 vyššie vzhľadom na hospodárnosť konania a záujem na riadnom výkone spravodlivosti najprv preskúmať návrh, ktorý uvádza.

221 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ „v prípade nezmluvnej zodpovednosti Únia, v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií“. Podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ za protiprávne konanie jej orgánov podlieha splneniu viacerých podmienok, konkrétne nezákonnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie skutočnej škody a príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou (pozri rozsudky z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 106 a citovanú judikatúru, a z 25. novembra 2014, Safa Nicu Sepahan/Rada, T-384/11, EU:T:2014:986, bod 47).

222 Uvedené podmienky sú kumulatívne. Z toho vyplýva, že ak nie je splnená jedna z týchto podmienok, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. decembra 2010, Fahas/Rada, T-49/07, EU:T:2010:499, bod 93, a uznesenie zo 17. februára 2012, Dagher/Rada, T-218/11, neuverejnené, EU:T:2012:82, bod 34).

223 Okrem toho podmienka týkajúca sa existencie protiprávneho konania inštitúcií Únie vyžaduje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 2017, Safa Nicu Sepahan/Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 29 a citovanú judikatúru).

224 V prejednávanej veci, pokiaľ ide po prvé o údajné porušenie právnych noriem, najmä primárneho práva, treba po prvé konštatovať, že žalobca bez spresnenia ich ustanovení odkazuje v poznámke pod čiarou 63 žaloby na výňatok diela o všeobecnom hmotnom práve Únie, kde sa odkazuje na články 39 ES a 42 ES. Treba však pripomenúť, že tieto články sa nachádzali v kapitole I s názvom „Pracovníci“ hlavy III, nazvanej „Voľný pohyb osôb, služieb a kapitálu“, tretej časti Zmluvy o ES s názvom „Politiky Spoločenstva“ a že v rámci Únie je zaručený voľný pohyb pracovníkov [článok 75 ZFEÚ (predtým článok 39 ES)]. Podľa článku 48 ZFEÚ (predtým článok 42 ES) normotvorca prijíma v oblasti sociálneho zabezpečenia opatrenia potrebné na vytvorenie voľného pohybu pracovníkov. Vzhľadom na to, že pracovnoprávny vzťah, o ktorý ide v prejednávanej veci, bol uzavretý a vykonávaný výlučne mimo územia Únie, prejednávaná vec sa nijako netýka výkonu práva na voľný pohyb žalobcom ako pracovníkom, takže tvrdenie o tom, že diskriminácia, ktorej sa dopustili prvé tri žalované, „je v rozpore so Zmluvou“, je zjavne nedôvodné.

225 Po druhé, pokiaľ ide o výhradu založenú na zneužití právomoci, ktorého sa dopustili Rada, Komisia a ESVČ, žalobca v podstate tvrdí, že zaviedli a používali systém zamestnávania personálu misií v rozpore s ustanoveniami primárneho práva. Okrem toho tvrdí, že samotné inštitúcie si uvedomili zákonné, finančné riziká a poškodenie dobrej povesti, ktoré vyplývali zo zmlúv uzatvorených medzi rôznymi misiami SZBP a medzinárodným civilným personálom. V tejto súvislosti žalobca odkazuje jednak na výročnú správu o činnosti za rok 2012, vypracovanú oddelením pre nástroje zahraničnej politiky („Service for Foreign Policy Instruments“) Komisie, a jednak na dokumenty, ktoré vypracovala skupina poradcov pre vonkajšie vzťahy (RELEX) pre Radu.

226 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 28 ZEÚ, ktorý tým, že ho zmenil a doplnil, nahradil článok 14 Zmluvy o EÚ v znení účinnom v čase vytvorenia misie Eulex Kosovo (pozri bod 158 vyššie), vo svojom odseku 1 prvom pododseku stanovuje, že keď si medzinárodná situácia vyžaduje operačnú činnosť Únie, Rada prijme potrebné rozhodnutia a že tieto rozhodnutia

stanovia ciele, rozsah a prostriedky, ktoré Únia dostane k dispozícii, a ak je to potrebné, aj dobu trvania a podmienky ich uskutočnenia. Treba teda konštatovať, že v špecifickom rámci SZBP Rade prináleží rozhodnúť o prostriedkoch, ktoré majú byť sprístupnené Únii, a o podmienkach týkajúcich sa vykonávania rozhodnutí, ktoré prijíma v rámci dotknutej operačnej činnosti Únie. Keďže toto ustanovenie nestanovuje žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o prostriedky, ktorých sa týka, treba dospieť k záveru, že tieto sa vzťahujú najmä na personálne prostriedky poskytnuté k dispozícii uvedenej akcii.

227 Práve na základe týchto osobitných ustanovení SZBP, ktoré už boli uvedené v článku 14 Zmluvy o EÚ v jej znení platnom v roku 2008, Rada v článku 9 ods. 3 jednotnej akcie 2008/124 stanovila, že misia Eulex Kosovo môže tiež podľa potreby zamestnávať aj medzinárodných zamestnancov a miestny personál na základe zmluvy. Pokiaľ ide o podmienky zamestnávania medzinárodného civilného personálu, Rada najprv rozhodla, ako to vyplýva z článku 10 ods. 3 jednotnej akcie 2008/124 v jej pôvodnom znení, že „podmienky zamestnávania a práva a povinnosti medzinárodného… personálu [sú uvedené] v zmluvách medzi vedúcim misie a členmi personálu“. Toto ustanovenie zostalo nezmenené až do prijatia rozhodnutia 2014/349, ktorým sa toto rozhodnutie zmenilo s cieľom zohľadniť priznanie právnej subjektivity misii Eulex Kosovo na základe článku 15a, ktorý Rada vložila do jednotnej akcie 2008/124. Toto ustanovenie tak odvtedy uvádza zmluvy uzavreté medzi misiou Eulex Kosovo a členmi personálu.

228 Z predchádzajúcich konštatovaní vyplýva, že normatívne ustanovenia týkajúce sa misie Eulex Kosovo výslovne vytvorili právny základ umožňujúci vedúcemu misie a neskôr tejto misii prijímať medzinárodný civilný personál na zmluvnom základe práve na základe ustanovení primárneho práva týkajúcich sa špecificky SZBP.

229 Okrem toho je zbytočné, keď sa žalobca odvoláva jednak na výročnú správu o činnosti za rok 2012, ktorú vypracovalo oddelenie Komisie pre nástroje zahraničnej politiky a ktorá obsahuje návrh uplatňovať PZOZ na zmluvných zamestnancov misií SZBP, čo je návrh, ktorý bol formulovaný s cieľom „zabrániť zákonným, finančným rizikám a poškodeniu dobrej povesti“, a jednak na dokumenty, ktoré skupina RELEX vypracovala pre Radu, ktoré obsahujú návrhy týkajúce sa nového právneho rámca uplatniteľného na členov medzinárodného civilného personálu. Aj keby sa existencia takýchto návrhov preukázala, treba konštatovať, že žalobca nepreukázal, v čom by skutočnosť, že neboli prijaté, sama osebe predstavovala dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.

230 V druhom rade, pokiaľ ide o údajné porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, po prvé žalobca nesprávne tvrdí, že medzi jednotlivými členmi zmluvného personálu misie Eulex Kosovo existovala diskriminácia z dôvodu uplatnenia odlišných vnútroštátnych právnych poriadkov, na ktoré odkazujú zmluvné ustanovenia založené na oznámení K(2009) 9502. Podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok z 10. októbra 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, bod 30 a citovanú judikatúru). Vzhľadom na túto judikatúru treba konštatovať, že bez ohľadu na skutočnosť, že členovia medzinárodného civilného personálu uzavreli svoje zmluvy s misiou Eulex Kosovo individuálne, s týmito členmi personálu sa zaobchádzalo rovnakými spôsobmi, ktoré sú rovnako uvedené v zmluvách, ktoré sa ich týkajú (pozri v tomto zmysle uznesenie z 30. septembra 2014, Bitiqi a i./Komisia a i., T-410/13, neuverejnené, EU:T:2014:871, bod 35). Toto tvrdenie preto treba zamietnuť ako nedôvodné.

231 Po druhé žalobca tiež nesprávne tvrdí, že utrpel ujmu z dôvodu nerovnosti zaobchádzania a diskriminácie v porovnaní s jeho európskymi kolegami zamestnanými v postavení zamestnanca podliehajúceho PZOZ, čo je postavenie, ktoré mu malo byť podľa jeho názoru priznané ako zamestnancovi zamestnanému v ESVČ, pričom dodáva, že v súlade s rozhodnutím o zriadení ECMM personál nemal byť zamestnávaný inak ako „európsky personál“.

232 Na jednej strane totiž, ako vyplýva z bodov 224 až 230 vyššie, normotvorca sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v rámci normatívnych ustanovení týkajúcich sa misie Eulex Kosovo stanovil právny základ umožňujúci vedúcemu misie a následne misii prijímať do zamestnania medzinárodný civilný personál na zmluvnom základe. Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého z rozhodnutia o zriadení ECMM vyplýva, že personál nemá byť zamestnávaný inak ako „európsky personál“, treba jednak konštatovať, že žalobca nepredložil ani uvedené rozhodnutie, ani žiadnu informáciu na podporu tohto tvrdenia. V každom prípade treba konštatovať, že memorandum o porozumení podpísané v Belehrade 13. júla 1991, ktorým bola zriadená ECMM, neskôr premenovaná na EUMM, neobsahuje ustanovenie, ktoré by mohlo preukázať, že zmluvný personál bol následne v misii Eulex Kosovo zamestnávaný protiprávne.

233 V treťom rade žalobca tiež zbytočne odkazuje na jednej strane na rozsudok Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Frankofónny pracovný súd Brusel, Belgicko) z 30. júna 2014 vo veci RG č. 12/3600/A a na druhej strane na rozsudok z 5. októbra 2004, Sanders a i./Komisia (T-45/01, EU:T:2004:289), a to nielen ako odhaľujúce problém diskriminácie vyplývajúci z „neeurópskych“ zmlúv, ale aj ako ilustrujúce finančné dôsledky, ktoré to prináša pre európske inštitúcie.

234 Po prvé totiž žalobca neuvádza dôvody, pre ktoré by tieto dve rozhodnutia mohli v prejednávanej veci odôvodniť návrh na náhradu škody uvedený v druhom žalobnom návrhu.

235 Po druhé, pokiaľ ide o rozsudok Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Frankofónny pracovný súd Brusel) z 30. júna 2014 vo veci RG č. 12/3600/A, treba konštatovať, že spor, ktorého sa týkal tento rozsudok, sa týkal skutočností, ktoré nemajú relevantný vzťah s okolnosťami v prejednávanej veci. Tento spor sa totiž týkal najmä návrhu na náhradu škody za ukončenie ZDU medzinárodného civilného zamestnanca zamestnaného v misii Eulex Kosovo v dôsledku jeho prepustenia za vážne pochybenia. V tomto rozsudku však Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Frankofónny pracovný súd Brusel) dospel k záveru, že predmetná pracovná zmluva bola ukončená pred bežným termínom mimo prípadu závažného dôvodu pracovnej neschopnosti alebo prípadu vyššej moci, v rozpore s uplatniteľnými ustanoveniami francúzskeho pracovného práva, takže bolo potrebné odškodniť žalobcu. Keďže žalobca nespresnil dôsledky, ktoré by bolo potrebné vyvodiť z tohto rozhodnutia, Všeobecný súd ich nemôže identifikovať.

236 Rovnako, pokiaľ ide o rozsudok z 5. októbra 2004, Sanders a i./Komisia (T-45/01, EU:T:2004:289), na ktorý sa žalobca tiež odvoláva, závery, ktoré z neho vyplývajú, nemožno analogicky uplatniť na prejednávanú vec. V bode 142 tohto rozsudku totiž Všeobecný súd konštatoval, že Komisia tým, že žalobcom v rozpore so stanovami spoločného podniku, pre ktorý pracovali, neponúkla zmluvy dočasných zamestnancov, porušila pri výkone svojej administratívnej právomoci práva dotknutých osôb vyplývajúce z týchto stanov. V prejednávanej veci však žalobca nepreukázal, že podľa ustanovení práva Únie mal právo byť zamestnaný v rámci misií uvedených v bodoch 1 až 3 vyššie podľa pravidiel PZOZ (alebo podľa rovnocenných podmienok).

237 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené v bodoch 224 až 236 vyššie treba konštatovať, že žalobca nepredložil dôkaz o dostatočne závažnom porušení akejkoľvek právnej normy, ktorá by mu priznávala práva.

238 V dôsledku toho keďže jedna z kumulatívnych podmienok na vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie nie je splnená, návrh na náhradu škody uvedený v druhom žalobnom návrhu treba zamietnuť ako nedôvodný bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o námietkach neprípustnosti tohto návrhu uvedených v bodoch 74 a 218 vyššie, ktoré vzniesli žalované, v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 216 vyššie.

3. O subsidiárnom návrhu na náhradu mimozmluvnej ujmy (tretí žalobný návrh)

239 Subsidiárne, za predpokladu, že by Všeobecný súd zamietol návrhy uvedené ako hlavné v jeho prvých dvoch žalobných návrhoch, žalobca podáva návrh na náhradu škody založený na mimozmluvnej zodpovednosti „európskych inštitúcií“. Žalobca tvrdí, že žalované v rámci zmluvného vzťahu, ktorý mu vnútili, porušili zásady právnej istoty, rešpektovania nadobudnutých práv a ochrany legitímnej dôvery, ako aj právo na riadnu správu vecí verejných, zásadu administratívnej transparentnosti a povinnosť starostlivosti, zásadu ochrany jednotlivcov a európsky kódex dobrej praxe. Tvrdí však, že ak by prvé dva žalobné návrhy podané ako hlavné boli zamietnuté ako neprípustné alebo nedôvodné, preukazovalo by to, že žalované porušili tieto zásady, práva a povinnosti, ako aj tento kódex. V takom prípade by totiž „nebolo možné určiť, ktorým právam podliehali jeho zmluvy a v akej lehote a v akej miere sa možno dovolávať týchto práv alebo ich porušení“. Tvrdí teda, že ak by Všeobecný súd zamietol prvé dva žalobné návrhy, ktoré boli uvádzané ako hlavné, neprípustné alebo nedôvodné, spôsobilo by mu to škodu, ktorú vyčíslil na 150 000 eur.

240 Žalobca vo svojich pripomienkach k námietkam neprípustnosti vzneseným žalovanými tvrdí, že zo žaloby jasne vyplýva, že smeruje subsidiárne k založeniu mimozmluvnej zodpovednosti inštitúcií vzhľadom na porušenie základných práv. Domnieva sa, že nie je schopný podrobnejšie vysvetliť, akým spôsobom boli porušené jeho práva, keďže toto porušenie by mohlo byť preukázané iba v prípade, ak by Všeobecný súd zamietol jeho návrhy uvedené v prvých dvoch hlavných žalobných návrhoch. Tieto osobitné okolnosti prejednávanej veci a právny rámec, ktorý sa na ňu uplatňuje, musia byť zohľadnené pri posúdení dodržiavania ustanovení článku 76 rokovacieho poriadku. Z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v súvislosti s druhým žalobným návrhom, sa žalobca domnieva, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc rozhodnúť o treťom žalobnom návrhu. Vzhľadom na nedostatok jasnosti, koherentnosti a predvídateľnosti právneho rámca, ktorý bol vytvorený, Komisia nemôže žalobcovi vytýkať, že nedefinoval príslušnú časť zodpovednosti každej z inštitúcií uvedených v treťom žalobnom návrhu.

241 V prípade, že by bol tretí žalobný návrh vyhlásený za prípustný, čo Rada, Komisia a ESVČ odmietajú vzhľadom na údajnú nejasnosť argumentácie žalobcu, žalované navrhujú zamietnuť ho ako nedôvodný.

242 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné preskúmať prípustnosť návrhu na náhradu mimozmluvnej ujmy uvedeného v treťom žalobnom návrhu.

243 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku v spojení s článkom 53 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článkom 76 písm. d) rokovacieho poriadku každá žaloba musí obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších podporných informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby žaloba bola prípustná, potrebné, aby z jej samotného textu vyplývali

podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súvislým a pochopiteľným spôsobom. Konkrétnejšie, na splnenie týchto požiadaviek žaloba smerujúca k náhrade údajne utrpenej ujmy spôsobenej inštitúciou Únie musí obsahovať údaje, ktoré umožňujú identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúcii vytýka, dôvody, pre ktoré zastáva názor, že medzi týmto konaním a ujmou, ktorú údajne utrpel, existuje príčinná súvislosť, ako aj povahu a rozsah tejto ujmy (pozri rozsudok z 2. marca 2010, Arcelor/Parlament a Rada, T-16/04, EU:T:2010:54, bod 132 a citovanú judikatúru, a uznesenie z 5. októbra 2015, Grigoriadis a i./Parlament a i., T-413/14, neuverejnené, EU:T:2015:786, bod 30).

244 Treba konštatovať, že ani žaloba, a to ani v prípade, že sa posudzuje ako celok, ani neskoršie písomné podania žalobcu neumožňujú s vyžadovaným stupňom jasnosti a presnosti identifikovať existenciu dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi porušením, ktorého sa žalované údajne dopustili, a ujmou namietanou žalobcom v rámci návrhu na náhradu ujmy formulovaného v treťom žalobnom návrhu.

245 Žalobca sa totiž v podstate odvoláva na existenciu ujmy vyplývajúcej zo skutočnosti, že Všeobecný súd zamietol jeho prvé dva žalobné návrhy uvádzané ako hlavné. Práve vzhľadom na uvedenú ujmu odôvodňuje svoj návrh, aby bola založená mimozmluvná zodpovednosť žalovaných na základe článkov 268 a 340 ZFEÚ.

246 Aj keď teda žalobca zakladá svoj návrh na náhradu ujmy na konaní Všeobecného súdu, aby vymedzil údajnú ujmu, je to práve mimozmluvná zodpovednosť žalovaných, ktorú chce založiť v podstate z dôvodu ich údajného protiprávneho konania oznámeného v rámci prvých dvoch žalobných návrhov, ktorým mu spôsobili zmluvnú alebo mimozmluvnú ujmu. Za týchto podmienok Všeobecný súd nemôže pochopiť, ako by jeho rozhodnutie o zamietnutí prvých dvoch žalobných návrhov, ktoré boli formulované ako hlavné, ako nedôvodných, mohlo žalobcovi spôsobiť ujmu, ktorá by mohla byť pripísateľná žalovaným.

247 Z toho vyplýva, že tretí subsidiárny žalobný návrh nespĺňa požiadavky stanovené v článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, a preto ho treba zamietnuť ako zjavne neprípustný z dôvodu chýbajúcej jasnosti tretieho žalobného návrhu (pozri body 73 a 241 vyššie).

248 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 216, 238 a 247 vyššie, keďže prvý a druhý žalobný návrh musia byť zamietnuté ako nedôvodné a tretí žalobný návrh ako neprípustný, žalobu treba zamietnuť v celom jej rozsahu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných námietkach neprípustnosti vznesených žalovanými v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 216 vyššie.

V. O trovách

249 V súlade s článkom 219 rokovacieho poriadku vo svojom rozhodnutí vydanom po zrušení a vrátení veci Všeobecnému súdu na ďalšie konanie tento súd rozhodne jednak o trovách konaní na Všeobecnom súde a jednak o trovách odvolacieho konania na Súdnom dvore.

250 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

251 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

252 Súdny dvor v rozsudku o odvolaní vyhradil rozhodnutie o náhrade trov konania pre konanie vo veci samej. Všeobecnému súdu teda prináleží, aby v tomto rozsudku rozhodol o trovách konania týkajúcich sa jednak konaní začatých pred Všeobecným súdom a jednak odvolacieho konania na Súdnom dvore v súlade s článkom 219 rokovacieho poriadku.

253 Keďže žalované nemali úspech v konaní o odvolaní na Súdnom dvore vo veci C-43/17 P, je opodstatnené uložiť im povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s týmto konaním, ako aj s konaním pred Všeobecným súdom predchádzajúcim odvolaniu vo veci T-602/15, a to od vznesenia námietok neprípustnosti, ktoré podali samostatnými podaniami v tomto poslednom uvedenom konaní.

254 Keďže žalobca nemal vo veci samej úspech v konaní o veci vrátenej Všeobecnému súdu na nové konanie pod spisovou značkou T-602/15 RENV, je opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, vrátane trov konania súvisiacich s podaním žaloby, a nahradiť trovy konania žalovaných súvisiace s týmto konaním.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Rada Európskej únie, Európska komisia, Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) a misia Eulex Kosovo znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s konaním o odvolaní pred Súdnym dvorom vo veci C-43/17 P, ako aj s pôvodným konaním pred Všeobecným súdom vo veci T-602/15, a to od vznesenia námietok neprípustnosti, ktoré podali samostatnými podaniami v tomto poslednom uvedenom konaní.**

3. **Liam Jenkinson znáša trovy konania súvisiace s konaním o veci vrátenej Všeobecnému súdu pod spisovou značkou T-602/15 RENV, vrátane trov konania súvisiacich s podaním žaloby, a je povinný nahradiť trovy konania žalovaných súvisiace s týmto konaním.**

Van der Woude Tomljenović Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. novembra 2021.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 2

II. Konania na Všeobecnom súde a Súdnom dvore . . . 3

III. Návrhy . . . 5

IV. Právny rámec . . . 7

A. Úvodné pripomienky . . . 7

1. O právnom základe a predmete žaloby, ako aj prvých troch žalobných návrhoch žalobcu . . . 7

2. O právomoci Všeobecného súdu v nadväznosti na rozsudok o odvolaní . . . 11

B. O prípustnosti . . . 12

C. O veci samej . . . 13

1. O návrhu na zmenu kvalifikácie zmluvného vzťahu na ZDN a na náhradu zmluvnej škody (prvý žalobný návrh) . . . 13

a) O žiadosti o zmenu kvalifikácie po sebe nasledujúcich ZDU na jedinú ZDN . . . 13

1) O určení práva uplatniteľného na jedenásť ZDU . . . 14

i) Úvodné pripomienky . . . 15

ii) Pravidlá na určenie vnútroštátneho práva uplatniteľného na predmetný zmluvný vzťah . . . 16

iii) O neexistencii ustanovenia spôsobilého priamo upraviť spor, ktorý je základom prvého žalobného návrhu, v jedenástich ZDU . . . 17

iv) O vnútroštátnom hmotnom práve uplatniteľnom na prvých deväť ZDU uzavretých medzi žalobcom a vedúcim misie Eulex Kosovo . . . 18

v) O vnútroštátnom hmotnom práve uplatniteľnom na desiatu a jedenástu ZDU, ktoré boli podpísané medzi žalobcom a misiou Eulex Kosovo . . . 20

2) Írske hmotné pracovné právo uplatniteľné v prejednávanej veci a preberajúce doložku 5 rámcovej dohody o PDU . . . 22

3) O uplatnení írskeho pracovného práva na žiadosť o zmenu kvalifikácie jedenástich ZDU na ZDN . . . 24

b) O návrhu na náhradu všetkých zmluvných škôd . . . 35

2. O návrhu na náhradu mimozmluvnej ujmy, ktorý bol predložený v prvom rade (druhý žalobný návrh) 36

3. O subsidiárnom návrhu na náhradu mimozmluvnej ujmy (tretí žalobný návrh) 40

V. O trovách 41